

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза всѣки присѫтственъ день.

Годишната цѣна на вѣстника е:

за вѣ Княжеството 25 лева
„ „ странство 35 „

Абонаментът е само годишенъ, започва отъ 1-и януарий,
и се прѣдплаща.

Писма за абонаменти и публикации,

и всичко, що се отнася до вѣстника, се изпраща
до Дирекцията на Държавната Печатница.

Цѣната за обявленията и начинътъ за внасянето на суми
сѫ показани вѣ отдѣла „Обявления“.

Год. XXIX.

СОФИЯ, понедѣлникъ, 17 декември 1907 год.

Брой 273.

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

По Министерството на Вѣншнитѣ Работи и Изповѣданията.

УКАЗЪ

№ 26.

НИЕ ФЕРДИНАНДЪ I

съ Всѣя милост и народната воля
Князъ на Бѣлгардия.

Обявяваме на всички Наши вѣроподданици:
че XIII Обикновено Народно Събрание, пета редовна
сесия, вѣ XX му заседание, дѣржано на 23 ноември
1907 год., вотира и прие,

Ние утвѣрдихме и утвѣрдяваме слѣдния

Законъ

за извѣнреденъ свѣрхсмѣтенъ кредитъ на Ми-
нистерството на Вѣншнитѣ Работи и на Из-
повѣданията.

Чл. 1. Разрѣшава се на Министерството на Вѣн-
шнитѣ Работи и на Изповѣданията извѣнреденъ
свѣрхсмѣтенъ кредитъ отъ 653.716 л. за извѣнредни
разходи по § 27 отъ бюджета за 1907 год.

Чл. 2. Тоя крелить да се отнесе къмъ бюджета
на сѫщото министерство за 1907 год. и да се покрие
отъ излишъка на бюджета за 1907 год.

Заповѣдаме, настоящиятъ законъ да се облѣчи
съ Дѣржавния Печать и да се обнародва вѣ „Дѣр-
жавенъ Вѣстникъ“.

Изпълнението на настоящия указъ вѣзлагаме на
Нашия Министъръ на Вѣншнитѣ Работи и на Из-
повѣданията.

Издаденъ вѣ ст. София на 6 декември 1907 г.

На първообразния съ собствената на Негово Царско
Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Прѣподписанъ,

Министъръ на Вѣншнитѣ Работи и на Изпо-
вѣданията:

Д-ръ Д. Станчовъ.

Първообразниятъ законъ е облѣченъ съ Дѣр-
жавния Печать и зарегистриранъ подъ № 1553, на
13 декември 1907 год.

Пазителъ на Дѣржавния Печать,
Министъръ на Правосѫдието: К. Панайотовъ.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Ви-
сочество рѣка написано:

„Одобрено, Фердинандъ“.

Докладъ до Негово Царско Височество Княза

№ 6668.

Господарю,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, имамъ
честъ да помоля Ваше Царско Височество
да благоволите, съ подписането на тукъ при-
ложения указъ, да утвѣрдите Законътъ за извѣн-
реденъ свѣрхсмѣтенъ кредитъ на повѣреното ми
министерство 653.716 л., вотиранъ и приетъ отъ
XIII Обикновено Народно Събрание, V редовна
сесия, вѣ XX му заседание, дѣржано на 23 ноември
1907 год., за извѣнредни разходи (§ 27) по
бюджета на повѣреното ми министерство за тѣ-
кущата 1907 год.

София, 1 декември 1907 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество,
най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ,

Министъръ на Вѣншнитѣ Работи и на Изпо-
вѣданията:

Д-ръ Д. Станчовъ.

Съ заповѣдъ № 409 отъ 13 октомври т. г.,
продължава се съ 10 дни разрѣшениятъ съ запо-
вѣдъ № 364, 15-дневенъ задграниченъ отпускъ
на Ловешкия мюфтийски намѣстникъ, Хасанъ Гани
Юсменовъ.

Съ заповѣдъ № 410 отъ сѫща дата, назначава
се Айтоскиятъ жител Мехмедъ Ахмедъ Беевъ, за
разсилъ при Айтоското мюфтийско намѣстни-
чество, съ прѣдвидената вѣ щата заплата, считанъ
отъ 1 октомври т. г.

Съ заповѣдъ № 420 отъ 17 октомври т. г., разрѣ-
шава се на Балбунарския мюфтийски намѣстникъ,

Хафжъзъ Мустафа Ферадовъ, 25 дни отпускатъ по важни домашни причини, считанъ отъ дена на ползваватето.

Съ заповѣдъ № 424 отъ 20 октомври т. г., уволява се, по непокорство и неакуратно изпълнение на служебнитѣ си обязаности, разсилниятъ при Търновския мюфтиликъ, Халиль Мемишовъ, вместо когото се назначава Хакъ Ахмедовъ; уволнението на първия и назначението на втория се счита отъ 1 ноември т. г.

Съ заповѣдъ № 442 отъ 31 октомври т. г., уволяватъ се досегашнитѣ членове на Орѣховската врѣмена вакъфска комисия, вместо които се назначаватъ жителитѣ на гр. Орѣхово: Абди Османовъ, Реджебъ Мидизовъ, Исмаилъ Х. Байрямовъ, Юмеръ Мустафовъ и Мустафа Хюсеиновъ.

По Министерството на Търговията и Земедѣлието.

УКАЗЪ

№ 144.

НИЕ ФЕРДИНАНДЪ I

съ Всажна милост и народната воля

Князъ на България.

Обявяваме на всички Напи вѣрноподданици: XIII Обикновено Народно Събрание, V редовна сесия, въ XIX заседание, държано на 21 ноември 1907 год., гласува и прие,

Ние утвѣрдихме и утвѣрдяваме слѣдния

ЗАКОНЪ

за разрѣшаване на Министерството на Търговията и Земедѣлието свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 389.000 лева.

Чл. 1. Разрѣшава се на Министерството на Търговията и Земедѣлието свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 389.000 лева за допълнение на кредита по гл. III, § 37 отъ бюджета за 1907 год., за купуването на храни за добитъка при държавните конезаводи, складове за жребци и ремонтни дела, презъ 1907 г.

Чл. 2. Тоя кредитъ да се отнесе къмъ бюджета за 1907 год. и да се покрие отъ редовните приходи по сѫщия бюджетъ.

Заповѣдваме, настоящия законъ да се облѣче съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствие.

Разпорежданятията за туряне въ дѣйствие на този законъ възлагаме на нашия Министъръ на Търговията и Земедѣлието.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 6 декември 1907 год.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ,

Министъръ на Търговията и Земедѣлието:

Д-ръ Н. Генадиевъ.

Първообразниятъ законъ е облѣченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ № 1555, на 13 декември 1907 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,

Министъръ на Правосъдието: **К. Панайотовъ.**

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано,

„**Одобрено, Фердинандъ.**“

Докладъ до Негово Царско Височество Княза

№ 2196

Господарю,

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь най-покорно да помоля Ваше Царско Височество да благоволите, чрѣзъ подписането на приложения тукъ указъ, да утвѣрдите приетиятъ отъ XIII Обикновено Народно Събрание, V редовна сесия, въ XIX му заседание, държано на 21 ноември т. г., Законъ за разрѣшаване на Министерството на Търговията и Земедѣлието свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 389.000 л. за купуване храна на добитъка при държавните конезаводи, складове за жребци и ремонтни дела, презъ 1907 год.

София, 3 декември, 1907 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ,

Министъръ на Търговията и Земедѣлието:

Д-ръ Н. Генадиевъ.

УКАЗЪ

№ 145.

НИЕ ФЕРДИНАНДЪ I

съ Всажна милост и народната воля

Князъ на България.

Обявяваме на всички Напи вѣрноподданици: XIII Обикновено Народно Събрание, пета редовна сесия, въ XIX си заседание, държано на 21 ноември т. г., гласува и прие,

Ние утвѣрдихме и утвѣрдяваме слѣдния

ЗАКОНЪ

за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 40.000 л.

Чл. 1. Разрѣшава се на Министерството на Търговията и Земедѣлието свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 40.000 л. по бюджета за т. г., отъ които 30.000 л. да се отнесатъ къмъ гл. VII, § 69, за заплата на работниците при държавната мина „Бобовъ-Доль“ и 10.000 л. — къмъ гл. VII, § 71, за купуване разни материали и принадлежности по експлоатацията на сѫщата мина, презъ т. г.

Чл. 2. Тоя кредитъ да се покрие отъ редовните приходи по бюджета за 1907 год. и да се отнесе къмъ сѫщия бюджетъ.

Заповѣдваме, настоящият законъ да се облѣче съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствие.

Разпорежданията за туряне въ дѣйствие на този законъ възлагаме на Нашия Министъръ на Търговията и Земедѣлието.

Издаденъ въ София на 6 декември 1907 год.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподпись,

Министъръ на Търговията и Земедѣлието:

Д-ръ Н. Генадиевъ.

Първообразниятъ законъ е облѣченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ № 1556, на 13 декември 1907 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,

Министъръ на Правосудието: К. Панайотовъ.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

„Одобрено, Фердинандъ.“

Докладъ до Негово Царско Височество Княза

№ 21.698.

Господарю,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь наименование да помоля Ваше Царско Височество, да благоволите, чрѣзъ подписане на приложение тукъ указъ, да утвѣрдите приемиятъ отъ XIII Обикновено Народно Събрание, пета редовна сесия, въ XIX му заседание, държано на 21 ноември т. г., Законъ за свѣрхсѣщенъ кредитъ отъ 40.000 л., за заплати на работниците при държавната мина „Бобовъ-Долъ“ и за купуване разни материали и принадлежности за сѫщата мина прѣзъ 1907 год.

София, 3 декември 1907 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество наименование слугителъ и вѣренъ подданикъ,

Министъръ на Търговията и Земедѣлието:

Д-ръ Н. Генадиевъ.

„Одобрено“, за Министерския Съветъ, Прѣдседателъ на Министерския Съветъ:

П. Т. Гудевъ.

Докладъ до Негово Царско Височество Княза

№ 35.018.

Господарю,

Съгласно чл. 109 отъ Конституцията, имамъ честь да помоля наименование Ваше Царско Височество да благоволите и разрѣшите да внеса въ настоящата сесия на Народното Събрание, за разглеждане и приемане „Законопроектъ за подпомагане земле-

дѣлческото население пострадало отъ тъзгодишната суша“.

София, 10 декември 1907 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество наименование слугителъ и вѣренъ подданикъ,

Министъръ на Търговията и Земедѣлието:

Д-ръ Н. Генадиевъ.

Съ заповѣдь № 1959 отъ 17 ноември т. г., разрѣшава се на Търновския окръженъ ветеринаренъ лѣкаръ, К. Златановъ, 10 дни вѫтрѣшенъ отпусъ по важни домашни причини, считанъ отъ 14 ноември т. г.

Съ заповѣдь № 1961 отъ сѫща дата, съгласно чл. 89 отъ Правилника за произвеждане и оправдаване на държавните разходи, основанъ на чл. 230—239 отъ Закона за санитарно ветеринарната служба и полиция, разрѣшава се да се отпуснатъ отъ гл. II, § 6 на текущия бюджетъ по фонда за епизоотии, 20 л. за обезщетение на Арсо Гошевъ отъ с. Жабокъртъ, Кюстендилска околия, за застраѣяната му сапна кобила, съгласно акта съставенъ отъ епизоотическата комисия на 20 октомври 1907 год.

Съ заповѣдь № 1966 отъ 21 ноември т. г., на основание чл. 26 отъ Закона за чиновниците, заповѣдва се да се увеличи съ 5% заплатата на Русенския околийски ветеринаренъ фелдшеръ, Ат. Ц. Каменовъ, който служи непрѣкъснато на една и сѫща длѣжност отъ 2 ноември 1897 год. Увеличението на Каменова ще се счита отъ 2 ноември т. г.

Съ заповѣдь № 1968 отъ 22 ноември т. г., разрѣшава се на Любимешкия пограниченъ ветеринаренъ фелдшеръ, Т. Ив. Бакаловъ, 20 дни вѫтрѣшенъ отпусъ по здравословни причини, считанъ отъ дена на ползуването.

По Дирекцията на Държавната Печатница.

Съ заповѣдь № 10.896 отъ 7 декември т. г., разрѣшава се на печатари Манолъ Стояновъ, 1 мѣсецъ отпусъ по болестъ, считанъ като продължение на разрѣшения му такъвъ отъ директора 15 дни, съ заповѣдта № 280, отъ 7 ноември т. г., по сѫщите причини.

Съ заповѣдь № 10.897 отъ сѫща дата, разрѣшава се на разсилния Димитъръ Г. Морфовъ, 20 дни отпусъ по болестъ, считанъ отъ дена на ползуването.

Съ заповѣдь № 11.056 отъ 10 декември т. г., вѣзъ основа разрешението на дисциплинарния съветъ, изложено въ протокола въ заседанието му отъ 4 декември т. г., глобява се съ четвърть отъ заплатата му за текущия мѣсецъ декември, III-класниятъ книговорѣзъ Тодоръ Бостановъ, за некоректното му дѣржане спрямо подчинените му работнички, и 2) уволнява се, отъ дена на съобщението, VI-класниятъ словослагателъ Илия Димитровъ, за явно партизанските му дѣйствия като държавенъ чиновникъ.

18 XI 908

По Министерството на Правосъддието.

УКАЗЪ

№ 97.

НИЕ ФЕРДИНАНДЪ I

Съ Всма милост и народната воля

Князъ на България.

Обявяваме на всички Наши върноподданици:
XIII Обикновено Народно Събрание, пета редовна
сесия, въ XVII си заседание, държано на 16 ноември
1907 г., вотира и прие,

Ние утвърдихме и утвърдяваме слѣдния

Законъ

за лицата

Отдѣлъ първи.

За гражданското мѣстожителство и за мѣстопрѣбиванието.

Чл. 1. Гражданското мѣстожителство на едно лице се намира тамъ, дѣто то има главното сѣдалище на своите работи и на своите интереси.

Мѣстопрѣбиванието се намира тамъ, дѣто лицето има своето обикновено жилище.

Чл. 2. Прѣмѣстването мѣстопрѣбиванието въ друго мѣсто отъ едно лице, съ намѣрение да установи тамъ своята главна работа, създава промѣна на мѣстожителството.

Това намѣрение се доказва съ двоякото заявление, направено въ общината, която се напушта, и въ оная, дѣто се установява новото мѣстожителство, или съ други дѣйствия, които могатъ да установятъ това намѣрение.

Чл. 3. Жената, дѣто не е законно разведена, има мѣстожителството на мжжа; ако овдовѣе, тя запазва това мѣстожителство, дѣто не придобие друго.

Непълнолѣтниятъ, който не е еманципиранъ, има за мѣстожителство основа на бащата, на майката или на настойника.

Запрѣтенитъ пълнолѣтенъ има мѣстожителството на своя настойникъ.

Чл. 4. Военните лица иматъ своето мѣстожителство въ мѣстото, дѣто се намира тѣхниятъ гарнизонъ. Ако тѣ привадлежатъ на войскова част, която нѣма мѣсто на гарнизонъ въ България, по-слѣдното мѣсто на гарнизонъ на тази част въ България се счита за тѣхно мѣстожителство.

Тия разпореждания не се прилагатъ на военни лица, които отбиватъ само военната си повинност, или които сами не могатъ да иматъ самостоятелно мѣстожителство.

Чл. 5. Мѣстожителството на дипломатическите агенти, които живѣтъ въ чужбина, по причина на своята служба, и които се ползватъ отъ право на вънземство, се намира въ послѣдното имъ мѣстожителство, което сѫ имали въ територията на Княжеството.

Чл. 6. Особено мѣстожителство може да се избира за извѣстни работи или за извѣстни актове.

Изборътъ на това мѣстожителство се установява съ писмено доказателство.

Отдѣлъ втори.

За отсѫтствието.

Глава I.

За предположението на отсѫтствие и неговиятъ последствия.

Чл. 7. Лице, което е изчезнало отъ послѣдното си мѣстожителство или отъ послѣдното си мѣсто-прѣбиване, безъ да се има извѣстие за него, се предполага за отсѫтствуващъ.

Чл. 8. Дѣто отсѫтствието е само предполагано, окръжниятъ сѫдъ по послѣдното мѣстожителство или по послѣдното мѣстопрѣбиване на отсѫтствуващия, ако нѣма никакъвъ пълномощникъ, може, по искане, било на заинтересуванитъ, било на предполаганитъ наследници, било на прокурорския надзоръ, да назначи нѣкого да представлява отсѫтствуващия предъ сѫда или при съставянето на описи, смытки, ликвидации и дѣлби, въ които той е заинтересуванъ, и да вземе всички други мѣрки, нужни за запазването на неговия имотъ.

Чл. 9. За представител на отсѫтствуващия се назначава присѫтствуващиятъ съпругъ, ако нѣма законенъ разводъ.

Ако отсѫтствуващиятъ е малолѣтъ, назначава му се настойникъ по обикновения за това редъ.

При нѣмане на съпругъ, на отсѫтствуващия се назначава представител измежду родителитѣ му, дѣцата му, възходящите му и неоженените му братя и сестри.

Ако има повече дѣца или братя и сестри, предпочтатъ се мжжитѣ предъ женскитѣ и по-стариятъ предъ по-младия.

Ако има възходящи по бащина и майчина линия, предпочтатъ се мжжитѣ, и ако сѫ отъ сѫщия полъ, предпочтатъ се ония отъ бащината линия.

Чл. 10. Ако отсѫтствуващиятъ има пълномощникъ, сѫдътъ му назначава представител само за ония работи, които пълномощникътъ не може да изврши, по нѣмане права, споредъ пълномощието, или по запрѣщение отъ закона.

Глава II.

За обявяване на отсѫтствието.

Чл. 11. Слѣдъ три послѣдователни години на предполагано отсѫтствие, или слѣдъ шестъ години, ако отсѫтствуващиятъ е оставилъ пълномощникъ да управлява имотите му, предполаганитъ наследници по закона, и, същевателно съ тѣхъ, наследници по завещание и ония, които прѣтендиратъ да иматъ върху имотите на отсѫтствуващия права, въ зависимостъ отъ неговата смърть, могатъ да искатъ отъ окръжния сѫдъ обявяване на отсѫтствието.

Чл. 12. Сѫдътъ, ако молбата е приемлива, заповѣдва да се събератъ свѣдѣния по нея.

Опредѣлението, съ което се заповѣдва това, се залѣпва на вратата на послѣдното мѣстожителство или на послѣдното мѣсто прѣбиване на отсѫтствуващия. То се врѣчва на лицата, при сътезанието на които е постановено, а така сѫщо и на пълномощника на отсѫтствуващия.

Извѣщеніе отъ това опредѣлѣніе се обнародва два пъти, въ промежутъци отъ единъ мѣсецъ, въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Чл. 13. Слѣдъ събиране на свѣдѣніята, и шестъ мѣсeca, най-малко, слѣдъ второто обнародване, сѫдѣтъ се произнася по молбата за обявяване на отсѫтствието.

Чл. 14. Рѣшението, което обявява отсѫтствието, се врѣчва и обнародва, съгласно разпорѣжданията на чл. 12.

Глава III.

За послѣдствията отъ обявяване на отсѫтствието

Отдѣление I.

За врѣменното въвеждане въ владѣніе въ имотитѣ на отсѫтствуващия.

Чл. 15. Шестъ мѣсeca слѣдъ второто обнародване на рѣшеніето, което обявява отсѫтствието, сѫдѣтъ, по искането на всѣко заинтересувано лице или на прокурорски надзоръ, заповѣдва да се отворятъ актоветѣ за послѣдната воля на отсѫтвуващия, ако има такива.

Наслѣдниците по завѣщаніе на отсѫтвуващия, сътезателно съ наслѣдниците по закона, и, ако нѣма наслѣдници по завѣщаніе, онія, които били наслѣдници по закона, ако отсѫтвуващиътъ бѣ умрѣлъ въ деня, въ който сѫ получени послѣдните извѣстия за неговото сѫществуване, или тѣхните наслѣдници, могатъ да искатъ отъ сѫда да бѫдатъ врѣменно въведеніе въ владѣніе на имотитѣ.

Завѣтниците, надаренитѣ и всички онія, които би имали върху имотитѣ на отсѫтвуващия права, зависящи отъ неговата смърть, могатъ да искатъ, сътезателно съ наслѣдниците, да бѫдатъ допуснати врѣменно да се ползватъ отъ тия права.

При все това, нито наслѣдниците, нито по-горѣ показанитѣ лица не се допушватъ въ владѣнietо на имотитѣ или до ползуването отъ евентуалните права, освѣнъ като прѣставатъ поржителство на сума, опредѣлена отъ сѫда.

Съпругтѣ на отсѫтвуващия, освѣнъ това, което му се слѣдва по браченъ договоръ и по наслѣдство, може, въ случай на нужда, да получи, по постановление на сѫда, помѣсечна сума за прѣхрана, която се опредѣля, споредъ положението на съмѣството и стойността на имота, на отсѫтвуващия.

Чл. 16. Когато нѣкой отъ прѣдолаганитѣ наслѣдници или отъ прѣтендентитѣ върху имотитѣ на отсѫтвуващия, не може да прѣстави поржителство, сѫдѣтъ може да вземе всѣкакви други мѣрки, които памира за умѣстни, въ интереса на отсѫтвуващия, като има прѣдъ видъ качеството на лицата, степента на родството имъ съ отсѫтвуващия и другите обстоятелства.

Чл. 17. Врѣменното въвеждане въ владѣніе дава право на онія, които сѫ го добили, и на тѣхните приемници, да управляватъ имотитѣ на отсѫтвуващия, да искатъ съмѣтка за тѣхното управление, по сѫдъ, и да се ползватъ отъ приходитъ въ границите, които сѫ установени по-долу.

Чл. 18. Онія, които врѣменно сѫ въведени въ владѣніе, сѫ длѣжни да направятъ описание на движимите и на недвижимите имоти на отсѫтвуващия.

Тѣ не могатъ, безъ сѫдебно разрѣшеніе, да продаватъ, нито да ипотекиратъ, недвижимите имоти, нито да извѣршатъ нѣкаквъ другъ актъ, който излиза вънъ отъ прѣдѣлитѣ на простото управление.

Сѫдѣтъ заповѣдва, ако е нужно, да се продадатъ всичките или частъ отъ движимите имоти и, ако направи това, опредѣля начина на употребленіето сумата, която е добита отъ продажбата.

Чл. 19. Въходящите, низходящите и съпругтѣ, които сѫ допуснати въ врѣменното владѣніе на имотитѣ, придобиватъ всичките приходи.

Чл. 20. Ако въведенитѣ въ владѣніе сѫ сроподици до шеста степень, тѣ сѫ длѣжни да съхраняватъ петата частъ отъ приходитъ прѣзъ първите десетъ години отъ дена на отсѫтствието, и, слѣдъ това, до тридесетата година — десетата частъ.

Ако сѫ сродници въ по-далечна степень, или пѣкъ сѫ не родници, тѣ сѫ длѣжни да съхраняватъ третата частъ отъ приходитъ прѣзъ първите десетъ години, и, слѣдъ това, до тридесетата година — шестата частъ.

Подиръ тридесетъ години, приходитъ, въ цѣлостъ, принадлежатъ, въ всѣки случай, на въведенитѣ въ владѣніе.

Чл. 21. Ако, въ продължение на врѣменното владѣніе, нѣкой докаже, че той е ималъ, въ врѣмето, отъ което започва прѣдолаганото отсѫтствие, по-голѣмо право или еднакво съ онова на владѣлеца, той може да изключи този послѣдниятъ отъ владѣнието или да се приеме, заедно съ него, въ владѣніе, но той нѣма право на плодоветѣ, освѣнъ отъ дена на постъживането молбата му въ сѫда.

Чл. 22. Ако, прѣзъ врѣменното владѣніе, отсѫтствуващиътъ се завѣрне, или пѣкъ неговото сѫществуване се констатира, дѣйствията на обявеното отсѫтствие прѣставатъ, съ изключение, ако е нужно, на обезпеченията за запазването и за управлението на имотитѣ, които сѫ прѣвидени въ чл. чл. 8 и 10.

Врѣменните владѣлци на имотитѣ сѫ длѣжни да ги повърнатъ, заедно съ приходитъ, въ размѣра, опредѣлен въ чл. 20.

Чл. 23. Ако прѣзъ врѣменното владѣніе се открие, по единъ положителенъ начинъ, врѣмето на смъртта на отсѫтвуващия, наслѣдството се открива въ полза на онія, които въ това врѣме сѫ били негови наслѣдници по закона или завѣщаніе, или на наслѣдниците на тия послѣдните. Онія, които сѫ се ползвали отъ имотитѣ, сѫ длѣжни да ги повърнатъ, заедно съ приходитъ имъ, въ размѣра, опредѣлен въ чл. 20.

Чл. 24. Слѣдъ въвеждане въ врѣменното владѣніе на имотитѣ, всѣки, които има да прѣдавая

18 XII
908

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 97.

НИЕ ФЕРДИНАНДЪ I

Съ Волята и милостта и народната воля

Князъ на България.

Обявяваме на всички Наши върноподданици: XIII Обикновено Народно Събрание, пета редовна сесия, въ XVII си заседание, държано на 16 ноември 1907 г., вотира и прие,

Ние утвърдихме и утвърдяваме слѣдния

Законъ

за лицата.

Отдѣлъ първи.

За гражданско мѣстожителство и за мѣстопрѣбиванието.

Чл. 1. Гражданско мѣстожителство на едно лице се намира тамъ, дѣто то има главното сѣданче на своите работи и на своите интереси.

Мѣстопрѣбиванието се намира тамъ, дѣто лицето има свое обикновено жилище.

Чл. 2. Прѣмѣстването мѣстопрѣбиванието въ друго място отъ едно лице, съ намѣрение да установи тамъ своята главна работа, създава промѣна на мѣстожителството.

Това намѣрение се доказва съ двоякото заявление, направено въ общината, която се напушта, и въ оная, дѣто се установява новото мѣстожителство, или съ други дѣйствия, които могатъ да установятъ това намѣрение.

Чл. 3. Жената, дѣто не е законно разведена, има мѣстожителството на мѣжа; ако одовѣе, тя запазва това мѣстожителство, дѣто не придобие друго.

Непълнолѣтниятъ, който не е еманципиранъ, има за мѣстожителство онова на бащата, на майката или на настойника.

Запрѣтениятъ пълнолѣтъ има мѣстожителството на своя настойникъ.

Чл. 4. Военните лица иматъ своето мѣстожителство въ мѣстото, дѣто се намира тѣхниятъ гарнизонъ. Ако тѣ принадлежатъ на войскова част, която нѣма място на гарнизонъ въ България, по-слѣдното място на гарнизонъ на тази част въ България се счита за тѣхно мѣстожителство.

Тия разпореждания не се прилагатъ на военни лица, които отбиватъ само военната си повинност, или които сами не могатъ да иматъ самостоятелно мѣстожителство.

Чл. 5. Мѣстожителството на дипломатическите агенти, които живѣятъ въ чужбина, по причина на своята служба, и които се ползватъ отъ право на вънземство, се намира въ послѣдното имъ мѣстожителство, което съ имали въ територията на Княжеството.

Чл. 6. Особено мѣстожителство може да се избира за известни работи или за известни актове.

Изорѣтъ на това мѣстожителство се установява съ писмено доказателство.

Отдѣлъ втори.

За отсѫтствието.

Глава I.

За предположението на отсѫтствие и неговите последствия.

Чл. 7. Лице, което е изчезнало отъ послѣдното си мѣстожителство или отъ послѣдното си мѣстопрѣбиване, безъ да се има известие за него, се предполага за отсѫтствуващъ.

Чл. 8. Дѣдътъ отсѫтствието е само предполагано, окръжниятъ сѫдъ по послѣдното мѣстожителство или по послѣдното мѣстопрѣбиване на отсѫтствуващия, ако нѣма никакъвъ пълномощникъ, може, по искане, било на заинтересуванитѣ, било на предполаганитѣ наследници, било на прокурорския надзоръ, да назначи нѣкого да представлява отсѫтствието на описи, смѣтки, ликвидации и дѣлби, въ които той е заинтересуванъ, и да вземе всички други мѣрки, нужни за запазването на неговия имотъ.

Чл. 9. За представител на отсѫтствуващия се назначава присѫтствующиятъ съпругъ, ако нѣма законенъ разводъ.

Ако отсѫтствието е малолѣтъ, назначава му се настойникъ по обикновения за това редъ.

При нѣмане на съпругъ, на отсѫтствуващия се назначава представител измежду родителитѣ му, дѣцата му, възходящитѣ му и неожененитѣ му братя и сестри.

Ако има повече дѣца или братя и сестри, предпочтатъ се мажкитѣ прѣдъ женскитѣ и по-стариятъ прѣдъ по-младия.

Ако има възходящи по бащина и майчина линия, предпочтатъ се мажкитѣ, и ако сѫдъ отъ сѫщия полъ, предпочтатъ се ония отъ бащината линия.

Чл. 10. Ако отсѫтствието има пълномощникъ, сѫдътъ му назначава представител само за ония работи, които пълномощникътъ не може да изврши, по нѣмане права, споредъ пълномощието, или по запрѣщение отъ закона.

Глава II.

За обявяване на отсѫтствието.

Чл. 11. Слѣдъ три послѣдователни години на предполагано отсѫтствие, или слѣдъ шест години, ако отсѫтствието е оставилъ пълномощникъ да управлява имотитѣ му, предполаганитѣ наследници по закона, и, сътезателно съ тѣхъ, наследницитѣ по завещане и ония, които прѣтендиратъ да иматъ върху имотитѣ на отсѫтствието права, въ зависимостъ отъ неговата смърть, могатъ да искатъ отъ окръжния сѫдъ обявяване на отсѫтствието.

Чл. 12. Сѫдътъ, ако молбата е приемлива, заповѣдва да се събератъ свѣдѣнія по нея.

Опредѣлението, съ което се заповѣдва това, се заливва на вратата на послѣдното мѣстожителство или на послѣдното мѣстопрѣбиване на отсѫтствующия. То се врѣчва на лицата, при състезанието на които е постановено, а така сѫщо и на пълномощника на отсѫтствующия.

Извлѣчение отъ това опредѣление се обнародва два пъти, въ промежутъци отъ единъ мѣсецъ, въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“.

Чл. 13. Слѣдъ събиране на свѣдѣніята, и шестъ мѣсѣца, най-малко, слѣдъ второго обнародване, сѫдѣтъ се произнася по молбата за обявяване на отсѫтствието.

Чл. 14. Рѣшението, което обявива отсѫтствието, се врѣчва и обнародва, съгласно разпорѣжданията на чл. 12.

Глава III.

За последствията отъ обявяване на отсѫтствието

Отдѣление I.

За врѣменното въвеждане въ владѣніе въ имотитѣ на отсѫтствующия.

Чл. 15. Шестъ мѣсѣца слѣдъ второго обнародване на рѣшението, което обявива отсѫтствието, сѫдѣтъ, по искането на всѣко заинтересувано лице или на прокурорски надзоръ, заповѣдва да се отворятъ актовѣтъ за послѣдната воля на отсѫтствующия, ако има такива.

Наслѣдниците по завѣщаніе на отсѫтствующия, състезателно съ наслѣдниците по закона, и, ако нѣма наслѣдници по завѣщаніе, ония, които били наслѣдници по закона, ако отсѫтствующиятъ бѣ умрѣлъ въ деня, въ който сѫ получени послѣдните извѣстия за неговото сѫществуване, или тѣхните наслѣдници, могатъ да искатъ отъ сѫда да бѫдатъ врѣменно въведеніи въ владѣніе на имотитѣ.

Завѣтниците, надаренитѣ и всички ония, които били върху имотитѣ на отсѫтствующия права, зависящи отъ неговата смърть, могатъ да искатъ, състезателно съ наслѣдниците, да бѫдатъ допуснати врѣменно да се ползватъ отъ тия права.

При все това, нито наслѣдниците, нито по-горѣ показанитѣ лица не се допуштатъ въ владѣніето на имотитѣ или до ползоването отъ евентуалните права, освѣнѣ като представляватъ поръчителство на сума, опредѣлена отъ сѫда.

Съпругътъ на отсѫтствующия, освѣнѣ това, което му се слѣдва по браченъ договоръ и по наслѣдство, може, въ случай на нужда, да получи, по постановление на сѫда, помѣсечна сума за прѣхрана, която се опредѣля, споредъ положението на съмѣстството и стойността на имота, на отсѫтствующия.

Чл. 16. Когато нѣкой отъ прѣполаганитѣ наслѣдници или отъ прѣтендентитѣ върху имотитѣ на отсѫтствующия, не може да прѣдстави поръчителство, сѫдѣтъ може да вземе всѣкакви други мѣрки, които памира за умѣстни, въ интереса на отсѫтствующия, като има прѣдъ видъ качеството на лицата, степенъта на родството имъ съ отсѫтствующия и другитѣ обстоятелства.

Чл. 17. Врѣменното въвеждане въ владѣніе дава право на ония, които сѫ го добили, и на тѣхните приемници, да управляватъ имотитѣ на отсѫтствующия, да искатъ смѣтка за тѣхното управление, по сѫдъ, и да се ползватъ отъ приходитъ въ гравитѣ, които сѫ установени по-долу.

Чл. 18. Ония, които врѣменно сѫ въведени въ владѣніе, сѫ длѣжни да направятъ описъ на движимитѣ и на недвижимитѣ имоти на отсѫтствующия.

Тѣ не могатъ, безъ сѫдебно разрѣшеніе, да продаватъ, нито да ипотекиратъ, недвижимитѣ имоти, чито да извѣршатъ вѣкакъвъ другъ актъ, който излиза вънъ отъ прѣдѣлъ на простото управление.

Сѫдѣтъ заповѣдва, ако е нужно, да се продадатъ всичките или частъ отъ движимитѣ имоти и, ако направи това, опредѣля начина на употребленіето сумата, която е добита отъ продажбата.

Чл. 19. Възходящите, низходящите и съпругътъ, които сѫ допуснати въ врѣменното владѣніе на имотитѣ, придобиватъ всичките приходи.

Чл. 20. Ако въведенитѣ въ владѣніе сѫ сродници до шеста степень, тѣ сѫ длѣжни да съхраняватъ петата частъ отъ приходитъ прѣзъ първите десетъ години отъ деня на отсѫтствието, и, слѣдъ това, до тридесетата година — десетата частъ.

Ако сѫ сродници въ по-далечна степень, или пъкъ сѫ не роднини, тѣ сѫ длѣжни да съхраняватъ третата частъ отъ приходитъ прѣзъ първите десетъ години, и, слѣдъ това, до тридесетата година — шестата частъ.

Подиръ тридесетъ години, приходитъ, въ цѣлостъ, принадлежатъ, въ всѣки случай, на въведенитѣ въ владѣніе.

Чл. 21. Ако, въ продължение на врѣменното владѣніе, нѣкой докаже, че той е ималь, въ врѣмето, отъ което започва прѣдполаганото отсѫтствие, по-голямо право или еднакво съ онова на владѣлеца, той може да изключи този послѣдниятъ отъ владѣніето или да се приеме, заедно съ него, въ владѣніе, но той нѣма право на плодовете, освѣнѣ отъ деня на постѫпването молбата му въ сѫда.

Чл. 22. Ако, прѣзъ врѣменното владѣніе, отсѫтствующиятъ се завѣрне, или пъкъ неговото сѫществуване се констатира, дѣйствията на обявеното отсѫтствие прѣставатъ, съ изключение, ако е нужно, на обезпечението за запазването и за управлението на имотитѣ, които сѫ прѣвидени въ чл. чл. 8 и 10.

Врѣменнитѣ владѣлци на имотитѣ сѫ длѣжни да ги повърнатъ, заедно съ приходитъ, въ размѣръ, опредѣленъ въ чл. 20.

Чл. 23. Ако прѣзъ врѣменното владѣніе се открие, по единъ положителенъ начинъ, врѣмето на смъртта на отсѫтствующия, наслѣдството се открива въ полза на ония, които въ това врѣме сѫ били негови наслѣдници по закона или завѣщаніе, или на наслѣдниците на тия послѣдните. Ония, които сѫ се ползвали отъ имотитѣ, сѫ длѣжни да ги повърнатъ, заедно съ приходитъ имъ, въ размѣръ, опредѣленъ въ чл. 20.

Чл. 24. Слѣдъ въвеждане въ врѣменното владѣніе на имотитѣ, всѣки, които има да прѣдава-

искове противъ отсѫтствующия, трѣба да ги прѣдъяви противъ ония, които сѫ въведени въ владѣніе.

Отдѣление II.

За окончателното въвеждане въ владѣніе
въ имотитѣ на отсѫтствующия.

Чл. 25. Ако отсѫтствието е траяло въ продължение на тридесетъ години слѣдъ въвеждането въ временно владѣніе, или ако сто години сѫ се изтекли отъ рожденето на отсѫтствующия и послѣднитѣ извѣстия за него сѫ получени най-малко прѣди три години, сѫдѣтъ, по искането на заинтересувани лица, постановява въвеждането въ окончателно владѣніе, освобождава поръчителитѣ отъ задължение и прѣкратива другите обезпечения, които сѫ били наложени.

Чл. 26. Съ постановяването за въвеждане въ окончателно владѣніе, надзорътъ надъ управлението и зависимостта отъ сѫдебната власть се прѣкратява. Ония, които сѫ получили въвеждането въ временно владѣніе, или тѣхнитѣ наследници и приемници, могатъ да пристигнатъ къмъ окончателна дѣлба и да се разпореждатъ свободно съ имотитѣ.

Чл. 27. Ако сѫ се изминалъ сто години отъ рожденето на отсѫтствующия, прѣди да се обяви отсѫтствието или подиръ това обявяване, но прѣди въвеждането въ временно владѣніе, имъющитѣ право, слѣдъ като, въ първия случай, се е постановило обявяването на отсѫтствието, могатъ да искатъ, щото въвеждането въ владѣніе и упражнението на правата, които зависятъ отъ смъртта на отсѫтствующия, да имъ се отстѣпятъ окончателно, стига само послѣднитѣ извѣстия за отсѫтствующия да сѫ получени най-малко прѣди три години.

Чл. 28. Ако, слѣдъ въвеждането въ окончателно владѣніе, отсѫтствующиятъ се завърне, или пъкъ неговото сѫществуване се констатира, той завзема имотитѣ си въ положението, въ което се намиратъ, и има право да иска цѣната на ония, които сѫ били отчуждени, ако тя се още дължи, или пъкъ имотитѣ, които сѫ купени съ нея.

Чл. 29. Дѣцата и низходящитѣ на отсѫтствующия могатъ, така сѫщо, въ продължение на тридесетъ години отъ въвеждането въ окончателно владѣніе да осъществяватъ правата, които имъ принадлежатъ върху имотитѣ на отсѫтствующия, споредъ установенитѣ въ прѣдидущия членъ правила, безъ да сѫ дължни да доказватъ неговата смърть.

Чл. 30. Ако, слѣдъ въвеждането въ окончателно владѣніе, врѣмето на смъртта на отсѫтствующия се установи, ония, които въ това врѣме сѫ били негови наследници или завѣтници, или сѫ добили нѣкакво право, вслѣдствие смъртта му, или тѣхнитѣ наследници, могатъ да повдигнатъ исковетѣ, които имъ принадлежатъ, съ запазване за владѣлцитѣ на придобититѣ права по давностъ и на послѣдствията отъ добросъвѣтността по отношение на съборнитѣ плодове.

Отдѣление III.

За послѣдствията отъ отсѫтствието по отношение на евентуалнитѣ права, които могатъ да принадлежатъ на отсѫтствующия.

Чл. 31. Никой не се допушта да иска едно право въ името на едно лице, на което сѫществуването не се знае, ако не докаже, че то е сѫществувало, когато това право се е породило.

Чл. 32. При отварянето на едно наследство, въ което е повикано за наследникъ на цѣлото или на част отъ него едно лице, на което сѫществуването не е доказано, наследството прѣминава на ония, съ които това лице би имало правото да наследва заедно, или на ония, на които то би се падпало, въ негово отсѫтствие, съ запазване правото на прѣставителство.

Ония, на които, въ негово отсѫтствие, прѣминава наследството, сѫ дължни да направятъ описание на движимитѣ и на недвижимитѣ имоти.

Чл. 33. Разпорежданията на прѣдшествуващи два члена не прѣпятствуваатъ на иска за наследство, чито на другите права, които би прѣминали, било на отсѫтствующия, било на неговитѣ прѣставители или на встѣнителитѣ въ неговите права; тия права не се погасяватъ, освѣнъ съ изтичането на опрѣдѣленото врѣме за давността.

Чл. 34. Додъто отсѫтствующиятъ не се яви или додъто исковетѣ, които му принадлежатъ, не се прѣдявява отъ негово име, ония, които сѫ получили наследството, не сѫ дължни да повърнатъ плодовете, които сѫ събрали добросъвѣтно.

Глава IV.

За попечителството и за настойничеството надъ малолѣтните дѣца на отсѫтствующия.

Чл. 35. Ако прѣдполаганиятъ отсѫтствующъ е ималъ малолѣтни дѣца, майка имъ упражнява родителската власть, съгласно чл. 62.

Чл. 36. Ако майката не е жива, когато се провѣрива прѣдположението за отсѫтствието на баницата, или ако умрѣ, прѣди обявяване на отсѫтствието или пъкъ, ако е въ невъзможностъ да упражнява родителската власть, попечителството надъ дѣцата се провѣрива отъ роднински съвѣтъ на най-близките възходящи по реда, установенъ въ чл. 13 отъ Закона за настойничеството, и, ако нѣма такива, на единъ приврѣмененъ настойникъ.

Отдѣление трети.

За родството и за сватовството.

Чл. 37. Родството е врѣзката, която свързва лицата, произходящи отъ единъ и сѫщъ родоначалиникъ.

Законътъ не признава тази врѣзка по-нататъкъ отъ десета степенъ.

Чл. 38. Близостъта на родството се установява по числото на поколѣниета.

Всѣко поколѣние образува степенъ.

Чл. 39. Редицата на степенитѣ образува линията. Правата линия е редицата отъ степените между лица, които произхождат едно отъ друго; съребърна линия е редицата отъ степените между лицата, които иматъ общъ родоначалникъ, безъ да произхождат едно отъ друго.

Правата линия се раздѣля на низходяща и на възходяща.

Първата свързва родоначалника съ ония, които произхождат отъ него; втората свързва едно лице съ ония, отъ които то произхожда.

Чл. 40. Въ правата линия има толкова степени, колкото има поколѣнія безъ да се смѣта родоначалника.

Въ съребърната линия степените се броят по поколѣніята, като се възлиза отъ единого отъ роднините до общия родоначалникъ и като се слизат отъ този послѣдния до другия роднини, безъ да се брои, така сѫщо, общия родоначалникъ.

Чл. 41. Сватовството е връзката, която сѫществува между единъ съпругъ и роднините на другия съпругъ.

Въ линията и степенъта, въ която едно лице е роднина съ единия съпругъ, е сватъ съ другия съпругъ.

Сватовството не се прѣкратява съ смъртта, даже и да нѣма дѣца, на съпруга, отъ когото то произлиза, съ изключение за нѣкои послѣдствия въ точно опреѣленитѣ отъ закона случаи.

Отдѣлъ четвърти.

За произхождението.

Глава I.

За произхождението на дѣцата, които сѫ зачени или родени прѣзъ трайнето на брака.

Чл. 42. Мѫжътъ е баща на дѣтето, което е заченато прѣзъ трайнето на брака.

Чл. 43. Прѣдполага се заченато прѣзъ трайнето на брака дѣтето, което е родено не пѣ-рано отъ сто и осемдесетъ дена подиръ бракосъчетанието, и не пѣ-късно отъ триста дена подиръ прѣкратяването или унищожението на брака.

Чл. 44. Ако дѣтето се е родило прѣди да сѫ изтекли сто и осемдесетъ дена отъ брака, мѫжътъ, и подиръ смъртта му, неговите наследници, не могатъ да отказватъ произхождението отъ бащата въ слѣдните случаи:

1) когато мѫжътъ е ималъ извѣстие за брѣменността прѣди брака;

2) когато се вижда отъ акта за раждане, чѣ мѫжътъ е присъствувалъ при съставянето на този актъ лично, било чрѣзъ друго лице, специално натоварено отъ него, чрѣзъ автентичен документъ;

3) когато дѣтето е било обявено за нежизнеспособно.

Чл. 45. Мѫжътъ може да откаже да признае дѣтето, което е заченато прѣзъ трайнето на брака, като докаже, че прѣзъ изтеклото врѣме отъ триистотния до сто и осемдесетия денъ прѣди раждането на дѣтето, той е нѣмалъ физическа възмож-

ностъ да живѣе съвместно съ жена си, по причина на отдалечаване или вслѣдствие на друга случка.

Чл. 46. Мѫжътъ може още да откаже да признае дѣтето, което е заченато прѣзъ трайнето на брака, ако прѣзъ изтеклото врѣме отъ триистотния до сто и осемдесетия денъ прѣди раждането, той е живѣлъ законно отлѣченъ отъ жена си.

Това право той вече нѣма, ако е имало срѣща, макаръ и временно, между съпружитѣ.

Чл. 47. Мѫжътъ не може да откаже да признае дѣтето, като се домогва съ своята неспособность къмъ съпружеско съжитие, освѣнъ ако е въпросъ за очевидна неспособность.

Чл. 48. Мѫжътъ, така сѫщо, не може да откаже да признае дѣтето, по причина на прѣлюбодѣяніе, освѣнъ ако раждането е било укрито отъ него. Въ този случай, допуша се той да доказва, съ всѣко доказателство срѣдство, даже и въ процеса по отказване на признанието, както събитията на прѣлюбодѣяніето и на укриването на раждането, така сѫщо и всички други събития, които сѫ насочени да изключатъ произхождението отъ бащата.

Самото признание на майката не е достатъчно да изключи произхождението отъ бащата.

Чл. 49. Въ всички случаи, въ които мѫжътъ има право да оборва произхождението на дѣтето, той трѣба да прѣдади искъ за това въ сѫда въ слѣдните срокове:

Въ два мѣсека, ако се намира въ мястото, дѣто се е родило дѣтето;

Въ три мѣсека, слѣдъ завръщането си въ мястото, дѣто се е родило дѣтето, или въ мястото, дѣто се намира съпружеското мястоожителство, ако е бѣль отсѫтствуващъ;

Въ три мѣсека, слѣдъ откриването на измамата, въ случай на укриване на раждането.

Чл. 50. Ако мѫжътъ умрѣ безъ да е прѣдадилъ искъ, но прѣди изтичането на дадения срокъ, наследниците могатъ да оборватъ законното произхождение на дѣтето въ продължение на два мѣсека отъ дена, въ който сѫ влѣзли въ владѣнието на имотите на умрѣлия, или отъ дена, въ който наследниците сѫ били обезпокоявани отъ дѣтето въ това владѣніе.

Чл. 51. Искътъ за оборване на бащиното произхождение се прѣдявява противъ дѣтето, ако е пълнолѣтно, а ако е непълнолѣтно или запрѣтено, противъ назначения попечителъ отъ сѫда, прѣдъ който дѣлото е възбудено.

Майката, така сѫщо, въ всѣки случай, се призовава при разглеждане на дѣлото.

Чл. 52. Законното произхождение на дѣтето, което е родено триста дена слѣдъ прѣкратяването или унищожението на брака, може да се оспорва отъ всѣки, който има интересъ отъ това.

Глава II.

За доказаването на законното произхождение.

Чл. 53. Законното произхождение се доказва съ акта за раждане, вписанъ въ книгите за гражданското състояние.

Чл. 54. Въ отсътствие на такъв документъ, до статъчно е непрѣкъснато ползуване отъ званието на законно дѣте.

Чл. 55. Ползуването отъ звание на законно дѣте произлиза отъ редица събития, които, въ своята скупностъ, сѫ сгодни да установятъ отношенията на произхождение и родство между едно лице и съмѣйството, къмъ което то назава, че принадлежи.

Главнитѣ отъ тѣзи събития сѫ:

Лицето да е носило всѣкога името на бащата, на когото то назава, че принадлежи;

Бащата да го е ималъ като свое дѣте и, въ това качество, да се е грижилъ за неговото издръжане, възпитание и настаниване;

Да е било признавано постоянно за такова въ общество;

Да е било признавано въ това качество отъ съмѣйството.

Чл. 56. Никой не може да иска състояние противно на онова, което му дава неговиятъ актъ за рождение на законно дѣте и ползуването, което е съгласно съ този актъ.

Сѫщо така не може да се оспорва законното произхождение на онъ, който има ползуване, съгласно съ своя актъ за рождение.

Чл. 57. Въ отсътствие на актъ за рождение и на ползуване отъ състояние, или ако дѣтето е записано подъ лъжливо име, или като родено отъ неизвѣстни родители, или има подхвърляне или замѣняване на дѣте, въ тѣзи послѣдни два случаи, макаръ и да има актъ за рождение, съгласно съ ползуването отъ състояние, доказването на произхождението може да стане съ свидѣтели.

Това доказателство не се допушта, освѣнъ когато има начало на писмено доказателство, или пъкъ прѣположенията и уликите, които произтичатъ отъ събития вече извѣстни, се намѣрятъ за доста важни за да основатъ допущането на това доказателство.

Чл. 58. Началото на писменото доказателство произтича отъ съмѣйнитѣ документи, отъ домашнитѣ регистри и книжа на бащата или на майката, отъ официални или частни актове, излѣзли отъ една отъ странитѣ, участвующи въ спора, или отъ онай, който би имала интересъ, ако да бѣше живъ.

Чл. 59. Противното може да се установи чрезъ всичкитѣ срѣдства, годни да докажатъ, че ищецътъ не е дѣте на жената, която той показва за своя майка или пъкъ, че не е дѣте на жена на майката, макаръ произхождението отъ майката да е доказано.

Чл. 60. Искътъ за състояние на законно дѣте не се погасява съ давностъ по отношение на дѣтето.

Чл. 61. Този искъ неможе да се прѣдявя отъ наследниците или низходящите на дѣтето, което не е прѣдявило иска, освѣнъ ако е умръло не пълнолѣтно, или въ петъгодини отъ достигането на пълнолѣтието му.

Когато искътъ е билъ прѣдявенъ отъ дѣтето, той може да се продължава отъ наследниците или низходящите, освѣнъ ако е имало отказване

отъ иска или унищожаване на производството въ инстанцията.

Отдѣлъ пети.

За родителската власть.

Глава I.

За действията на родителската власть върху личността на дѣцата.

Чл. 62. Дѣтето, на каквато и да бѫде възрастъ, е длѣжно да почита и уважава своите родители.

То се намира подъ тѣхната власть до своето пълнолѣтие или до своето еманципиране.

Прѣз трайното на брака, тази власть се упражнява отъ бащата и, ако той не може да я упражнява, отъ майката.

Подиръ прѣкъсането на брака, родителската власть се упражнява отъ прѣживѣлия съпругъ.

Въ случай на разводъ, родителската власть принадлежи на ония отъ съпрузите, комуто, споредъ бракоразводното рѣшене, дѣтето е оставено на попечение.

Чл. 63. Дѣтето не може, безъ позволение, да напусне родителската кѫща или онай, който му е опрѣдѣлена отъ бащата, освѣнъ когато доброволно постъпки въ войската. Ако се отдалечи отъ нея, безъ позволение, бащата има право да го върне въ нея, като прибѣгне, ако стане нужда, до прѣдседателя на окръжния съдъ.

Когато уважителни причини направятъ нужно отдалечението на дѣтето отъ родителската кѫща, прѣдседателътъ на съдъ, по искане на роднините или на прокурорския надзоръ, следъ като събере нужните евѣдѣния, безъ сѫдебни формалности, разпорежда се, по най-подходящъ начинъ, безъ да мотивира своята заповѣдъ.

Ако има нужда отъ бързо дѣйствуващо, мировиятъ съдъ се разпорежда привременно и увѣдомява веднага прѣдседателя, който потвърдява, отмѣнява или измѣнява това привременно разпореждане.

Чл. 64. Бащата, който не е въ състояние да прѣкрати лопитъ отклонения на дѣтето, може да го отдалечи отъ съмѣйството, като му обезпечи, споредъ срѣдствата си, необходимата прѣхрана. Той може, така сѫщо, като се обѣрне, ако е нужно, до прѣдседателя на съдъ, да го тури въ такава кѫща, въ такова възпитателно или поправително заведение, което намѣри за най-подходящо за неговото поправяне.

Разрѣшието може да бѫде искано, даже устно, и прѣдседателътъ на съдъ се разпорежда, безъ всѣкакви формалности, нико писмени актове, и безъ да изказва мотиви за своята заповѣдъ.

Чл. 65. Въ случаите, прѣвидени въ двата прѣдидущи члена, срѣчу заповѣдта на прѣдседателя на окръжния съдъ се допушта жалба прѣдъ прѣдседателя на апелативния съдъ, която се разрѣшава, следъ като се изслуша прѣставителя на прокурорския надзоръ. Резолюцията на прѣдседателя на апелативния съдъ не подлежи на обжалване.

Глава II.

За дългствията на родителската власт по отменение имотитъ на дъщата.

Чл. 66. Бащата представлява роденитъ дъща и онъ, които ще се родятъ, въ всички гражданска актове и управлява тъхните имоти.

При все това, той не може да отчуждава, да ипотекира, да залага имотитъ на дъщето, да склучва въ него име заеми или други задължения, които излизатъ изъ прѣдѣлътъ на обикновеното управление, освѣнъ въ случаи на нужда или очевидна полза за самото дѣте, и съ разрѣшение на окръжния съдъ.

Ако има съмѣнение на интереси между дъщата, които се намиратъ подъ сѫщата родителска власт, или между тъхъ и бащата, на дъщата се назначава особенъ попечителъ.

Този попечителъ се назначава отъ съда, прѣдъ който е заведено дѣлото, а въ всички други случаи — отъ окръжния съдъ.

Чл. 67. За събирането на капитали или за пропаджба на движимите вещи, подлежащи на развали, разрѣшението на мирови съдии е достатъчно, подъ условие за едно ново оползотворение, сигурността на което се признава отъ самия мирови съдия.

Чл. 68. Наслѣдствата, които се падатъ на дъщата, подчинени на родителска власт, се приематъ отъ бащата подъ описъ.

Ако бащата не може или не иска да приеме наследството, съдътъ, по искане на дъщето, или на единого отъ роднините, или даже по искането, направено по длѣжност, отъ прокурора, може да разрѣши приемането му, съдъ като назначи особенъ попечителъ и изслуша бащата.

Чл. 69. Недѣйствителността на актовете, които съ извѣршили въпрѣки разпорежданятията на прѣдидущите членове, не може да се противопоставя, освѣнъ отъ бащата или отъ дъщето и неговите наследници или приемници.

Чл. 70. Бащата има плодоползуването отъ имотитъ на дъщето, които съ придобити по наследство, дарение или другъ безвъзмезденъ начинъ, и запазва това право до еманципирането или пълнолѣтието на дъщето.

Чл. 71. Не подлежатъ на това установено отъ закона плодоползуване:

1) имотитъ, оставени или подарени на дъщето, съ условие, що бащата да нѣма плодоползуването; това условие, обаче, е недѣйствително по отношение на имотитъ, които съ запазени на дъщето като законна частъ;

2) имотитъ, оставени или подарени на дъщето за да захване нѣкоя кариера, нѣкое изкуство или нѣкоя професия;

3) имотитъ, които съ прѣмиали на дъщето по наследство, завѣтъ или дарение и които съ приети, въ интереса на дъщето, въпрѣки волята на бащата;

4) имотитъ, които съ придобити отъ дъщето на военна, гражданска или каква да е друга служба, или съ упражнението на една професия или изкуство, или съ помощта на своя личенъ трудъ, или отъ една своя отдѣлна промишленостъ.

Чл. 72. Съ законното плодоползуване съ свързани съдните тѣжести:

1) разноситъ за поддържането, възпитанието и образоването на дѣтето;

2) изплащането на годишните платежи или на лихвите на капиталите, отъ дня, въ който плодоползуването е започнало;

3) всичките други задължения, на които съ подчинени плодоползувателите.

Чл. 73. Разпорежданятията на прѣдидущите членове се прилагатъ и на майката, която упражнява родителска власт.

Законното плодоползуване прѣминава на майката, макаръ и родителската власт да се упражнява отъ бащата, ако този е лишенъ отъ него, по причини, които съ лични за него.

Чл. 74. Законното плодоползуване се прѣкраща съ смъртта на дѣтето и съ встѫпването на родителя въ втори бракъ.

Чл. 75. Ако родителътъ злоупотреби съ родителската власт, чрѣзъ лошо управляване имотитъ на дѣтето, съдътъ, по искане на най-близките роднини, или на прокурорския надзоръ, може да назначи единъ попечителъ на имотитъ на дѣтето и може да лиши родителя, изпѣло или отчастъ, отъ плодоползуването, и да вземе всички други мѣрки, които намѣри за нужни, въ интереса на дѣтето.

Чл. 76. Съдътъ прѣкращава на законното плодоползуване, ако родителътъ е продължавалъ да се ползва отъ имотитъ на дѣтето, което живѣе съ него, безъ пълномощие, но безъ възражение, или даже съ пълномощие, но безъ условие да дава смѣтка за плодоветъ, той, както и неговите наследници, не дѣлжатъ, освѣнъ плодоветъ, които съ на лице въ врѣме на прѣдявянето на иска.

Чл. 77. Бащата може, съ завѣщание или съ автентиченъ документъ, да наложи на прѣживѣлата майка условие за възпитанието на дъщата и за управлението на имотитъ имъ.

Майката, която не иска да приеме тѣзи условия, може да иска да се освободи отъ тъхъ, като изиска отъ мировия съдия да свика единъ роднински съвѣтъ, съставенъ по Закона за настойничеството, за да се произнесе по молбата за освобождение.

Рѣшението на роднинския съвѣтъ подлежи на утвѣрждение отъ окръжния съдъ, който се произнеси, съдъ като изслуша прѣдставителя на прокурорския надзоръ.

Чл. 78. Ако при смъртта на мѣжа жената е бременно, окръжния съдъ, по искането на всѣко заинтересувано лице, може да назначи попечителъ на заченатото дѣте.

Чл. 79. Майката, която иска да встѫпи въ новъ бракъ, трѣба по-напрѣдъ да свика роднински съвѣтъ, съставенъ по Закона за настойничеството.

Роднинскиятъ съвѣтъ рѣшава дали трѣба да остави управлението на имотитъ на майката, и може да постави условия за това управление и за възпитанието на дъщата.

Рѣшението на роднинския съвѣтъ подлежи на утвѣрждение отъ окръжния съдъ, който постѫпва съгласно чл. 76.

Чл. 80. Ако изискуемото се отъ прѣдидущия членъ свикване на роднинския съвѣтъ не стане, майката изгубва правото за управяване на имотитѣ, и нейниятъ съпругъ е солидарно отговоренъ за миналото управление и за онова, което незаконно е слѣдъ това упражнявано.

Мировиятъ съдия, по искането на прокурорския надзоръ, или на едно отъ лицата, показани въ чл. чл. 17—19 отъ Закона за настойничеството, или пъкъ по длѣжностъ, трѣбва да свика роднинския съвѣтъ за да установи условията за възпитанието на дѣцата и да назначи попечителъ на тѣхните имоти.

Роднинскиятъ съвѣтъ може да възстанови майката въ управлението на имотитѣ.

На рѣшенията на роднинския съвѣтъ се прилагатъ разпорежданията на алинея втора отъ прѣдидущия членъ.

Чл. 81. Когато майката е задържана въ управлението на имотитѣ, или е била възстановена въ него, нейниятъ мѫжъ се счита всѣкога като съдружникъ съ нея въ управлението и е солидарно отговоренъ за него.

Чл. 82. Ако овдовѣлата майка, която е встѫпила въ втори бракъ, е повторно овдовѣла, тя придобива отново родителската власть върху всички тѣ дѣца, които не сѫ еманципирани.

Глава III.

За изгубването на родителската власть.

Отдѣление I.

Причинитѣ, по които се изгубва родителската власть.

Чл. 83. Родителитѣ изгубватъ по право, спрямо всички тѣ свои дѣца, родителската си власть, заедно съ всички тѣ права, които сѫ свързани съ нея:

1) ако сѫ осъдени по чл. чл. 221 и 228 отъ Наказателния законъ;

2) ако сѫ осъдени на строгъ тѣмниченъ затворъ за не по-малко отъ петъ години, било като непосрѣдствени извѣршители, подбудители или помагачи за едно прѣстѣпление, извѣршено надъ личността на едно или на нѣколко отъ своите дѣца, било като непосрѣдствени извѣршители, подбудители или помагачи въ едно прѣстѣпление, извѣршено отъ едно или отъ нѣколко отъ тѣхните дѣца;

3) ако сѫ осъдени два пъти на строгъ тѣмниченъ затворъ за по-малко отъ петъ години или на затворъ, като непосрѣдствени извѣршители, подбудители или помагачи за едно прѣстѣпление, извѣршено върху личността на едно или на нѣколко отъ своите дѣца;

4) ако сѫ осъдени два пъти за възбуждане на непълнолѣтни къмъ развратъ.

Това лишение не прѣкратява задължението за прѣхрана, което сѫществува между дѣтето и родителитѣ, които сѫ изгубили родителската власть.

Чл. 84. Могатъ да бѫдатъ лишени отъ сѫщите права:

1) родителитѣ, които сѫ осъдени като непосрѣдствени извѣршители, подбудители или помагачи, на

доживотенъ или врѣмененъ строгъ тѣмниченъ затворъ за не по-малко отъ петъ години, съ изключение на ония, които сѫ осъдени за прѣстѣпления, прѣвидени въ чл. чл. 98—108, 138—143 и 175 отъ Наказателния законъ;

2) родителитѣ, които сѫ осъдени два пъти за едно отъ дѣяніята, прѣвидени въ чл. чл. 208, 281, 284, 290, 292, ал. 1, 293—294 отъ Наказателния законъ;

3) родителитѣ, които сѫ осъдени единъ път за възбуждане непълнолѣтни къмъ развратъ;

4) макаръ да нѣма осъждане, родители, които поради постоянно пиянстване, общеизвѣстно дошо и скандалъзно поведение, или поради лошо отнасяне, тургатъ въ опасност било здравето, било сигурността, било нравствеността на своите дѣца.

Чл. 85. Молбата за лишение отъ родителска власть се подава въ она окрѫженъ съдъ, въ окрѫжието на който се намира мѣстожителството или мѣстопрѣбиването на бащата или на майката, отъ единъ или нѣколко роднини на непълнолѣтния до четвърта степенъ, или отъ прокурорския надзоръ.

Чл. 86. Прокурорскиятъ надзоръ се разпорежда за да се събератъ свѣдѣнія за състоянието на сѣмейството на непълнолѣтния и за нравствеността на неговите извѣстни роднини, които се поканватъ да прѣставятъ въ сѫда своите бѣлѣжки и възражения, каквито намиратъ за умѣстно да направятъ.

Прокурорскиятъ надзоръ или заинтересуванитѣ роднини прѣдявяватъ искането за лишение отъ родителска власть, чрѣзъ подаване до прѣдседателя на окрѫжия съдъ молба, въ която се излагатъ основанията и къмъ която се прилагатъ книжата, що подкрепятъ тѣзи основания. Тази молба се врѫчва на родителитѣ, на които се иска лишението отъ родителска власть.

При даване ходъ на молбата за лишение отъ родителската власть, пазятъ се разпорежданията на чл. чл. 1146 и 1147 отъ Гражданското сѫдопроизводство. При все това, свикването на сѣмейния съдъ остава на усмотрѣнието на сѫда.

Молбата се разрѣшава въ сѫдебно заседание, при затворени врата, слѣдъ като се докладва изказаното мнѣніе на сѣмейния съвѣтъ, ако е билъ свиканъ, онова на мѣстния мирови съдия, и слѣдъ като се изслушатъ роднинитѣ или други лица, ако има такива призовани, и прокурорския надзоръ.

Опредѣлението се произнася въ публично заседание. По него може да се допустне прѣдварително изпълнение.

Чл. 87. Прѣзъ траянето производството на дѣлото, сѫдътъ може да вземе, по отношение пазенето и възпитанието на дѣцата, нужните приврѣменни мѣрки, които намѣри за добре.

Опредѣлението на сѫда по този прѣдметъ се изпълняватъ прѣдварително.

Чл. 88. Опредѣлението на сѫда може да се обжалва по въззвѣти отъ странитѣ и прокурорския надзоръ.

Въззвѣти се подава въ десетъ дневенъ срокъ отъ дня на обявяването на опредѣлението, ако е

присътствено, или отъ дена на връчване прѣпись отъ него, ако е постановено задочно.

Чл. 89. Всѣко лице, което е лишено отъ родителска власть, е неспособно да бѫде настойникъ, поднастойникъ, пощечител или членъ на роднински съвѣтъ.

Чл. 90. Когато родителската власть по право се изгуби отъ бащата, прокурорскиятъ надзоръ или показаниетъ въ чл. 85 роднини, незабавно замолватъ надлежния сѫдъ за да рѣши дали, въ интереса на дѣтето, майката ще упражнива правата на родителската власть, както тѣ се опредѣлятъ отъ настоящия законъ. Въ този случай се постѫпва съгласно чл. 86. Прилагатъ се, така сѫщо, разпорежданията на чл. чл. 87 и 88.

При все това, когато углавниятъ сѫдъ осуди нѣкого за прѣстъпленията, които прѣвикватъ чл. 83 и чл. 84 пунктъ 1—3, той може да постанови и лишението отъ родителска власть при условията прѣвидени въ настоящия законъ.

Когато лишението отъ родителска власть е прѣдоставено на усмъртненото на сѫда, сѫдътъ, който постановява това лишение, се произнася съ сѫщото опредѣление по правата на майката, по отношение роденитѣ дѣца или ония, които ще се родятъ, съ запазване на правото, колкото се отнася до послѣднитѣ, да се иска отъ сѫда да се взематъ нужните привременни мѣрки, съгласно разпорежданията на чл. 87, прѣзъ периода на първите години.

Ако лишението отъ родителска власть баща встѫпи въ новъ бракъ, втората жена може, въ случаѣ че ѝ се родятъ дѣца, да иска отъ сѫда да ѝ прѣдостави упражнението на бащинската власть върху тия дѣца.

Отдѣление II.

За учрѣждаването на настойничество въ случаѣ на лишение отъ родителска власть.

Чл. 91. Ако майката е умрѣла по-рано или е била лишена отъ родителска власть, или нѣкъ упражнението на тази власть не ѝ е прѣдоставене, окръжниятъ сѫдъ се разпорежда за учрѣждаване на настойничество, по установения за това редъ.

Настойницитѣ, които се назначаватъ по силата на този законъ, изпълняватъ длѣжноститѣ си, безъ да тежи законна ипотека върху имотите имъ, въ полза на непълнолѣтния.

При все това, когато непълнолѣтниятъ прите-
жава имоти или придобие такива по наследство,
сѫдътъ може да постанови да се установи една специална ипотека до една опредѣлена сума.

Чл. 92. Сѫдътъ, заедно съ разпореждането за учрѣждаване на настойничество, опредѣли размѣра на сумата за прѣхрана, която трѣба да се плаща отъ родителитѣ, или обявява, че не може да се иска такава прѣхрана, по причина на бѣдността на родителитѣ.

Чл. 93. Прѣзъ траянето на производството за лишение отъ родителска власть, всѣко лице може

да се обѣрне съ молба до окръжния сѫдъ и да иска да се повѣри нему дѣтето.

Това лице трѣба да заяви, че то взема задължение да храни и да възпитава дѣтето и да го тури въ положение само да си вади прѣхраната.

Сѫдътъ, слѣдъ като събере нужните свѣдѣнія и вземе, ако е нужно, мнѣнието на съмѣйния съвѣтъ, рѣшава да се уважи или отхвърли молбата. Ако се уважи молбата, лицето, на което е повѣрено дѣтето, се счита за неговъ настойникъ.

Чл. 94. Ако непълнолѣтниятъ има нѣкакви имоти, управлението на тия имоти, както и грижата за неговата личност, прѣминаватъ върху неговия настойникъ, който, обаче, не може да прѣхване разносите за възпитанието отъ приходитъ на непълнолѣтния.

Чл. 95. Настойникътъ, който е управлявалъ нѣкои имоти на непълнолѣтния, дава смѣтка за това.

Чл. 96. Въ случаѣ на лишение отъ родителска власть, правата на бащата и, въ отсѫтствие на баща, правата на майката, колкото се отнася до даването съгласие за встѫпване въ бракъ, за усиновяване и за смансипиране, се упражняватъ отъ сѫщите лица, които би ги упражнили, ако родителитѣ бѣха умрѣли, съ изключение на случаите, въ които другояче е прѣвидено въ настоящия законъ.

Отдѣление III.

За възстановяването въ родителска власть.

Чл. 97. Родителитѣ, които сѫдени отъ родителска власть, въ прѣвидените въ чл. чл. 83 и 84, пунктове 1—3 случаи, не се допускатъ да искатъ да имъ се повѣрне родителската власть, освѣнъ слѣдъ като бѫдатъ възстановени по прѣвидения за това редъ въ наказателния законъ.

Въ случаите, прѣвидени въ пунктъ 4 на чл. 84, родителитѣ, които сѫдени отъ родителска власть, могатъ да искатъ отъ сѫда да имъ се повѣрне упражнението на тази власть. Молба за това не може да се подаде, освѣнъ слѣдъ три години отъ дена, въ който опредѣлението, съ което сѫдени отъ родителската власть, е влѣзло въ законна сила.

Чл. 98. Искането за възстановяване въ родителска власть се прѣдявява съ молба, на която се дава ходъ, съгласно разпорежданията на алинея втора и послѣдната на чл. 86, като се вземе мнѣнието на роднинския съвѣтъ.

Молбата се връчва на настойника, който може да прѣстави, въ интереса на дѣтето или отъ свое име, бѣлѣжи и възражения, които би ималъ да направи противъ молбата. Разпорежданията на чл. чл. 87 и 88 се прилагатъ, така сѫщо, на тѣзи молби.

Сѫдътъ, като произнася възстановяването въ родителската власть, опредѣля, споредъ обстоятелствата, обезщетението, което се дължи на настойника, или обявява, че, по причина на бѣдността на родителитѣ, не се слѣдва никакво обезщетение.

Молбата, която е отхвърлена, не може да се подновява, освѣнъ отъ майката, слѣдъ прѣкратяването на брака.

Отдълъ шести.

За пълнолѣтието и за пълното и ограничено запрѣщение.

Глава I.

За пълнолѣтието.

Чл. 99. Пълнолѣтието се достига съ навършиването на двадесет и една година отъ рождението.

Пълнолѣтиятъ е способенъ за всичките актове отъ гражданския животъ, освѣнъ изключенията, които сѫ установени отъ особени разпореждания.

Глава II.

За пълното запрѣщение.

Чл. 100. Пълнолѣтиятъ и еманципираниятъ не-пълнолѣтенъ, които се намиратъ обикновено въ състояние на слабоумие, което ги прави неспособни да се грижатъ за своите интереси, се туратъ подъ запрѣщение.

Чл. 101. Нееманципираниятъ не-пълнолѣтенъ може да се тури подъ запрѣщение въ послѣдната година на своето не-пълнолѣтие.

Чл. 102. Запрѣщението може да се иска отъ всѣки сродникъ, отъ съпруга и отъ прокурорския надзоръ.

Чл. 103. Запрѣщението не може да се допусне, освѣнъ, слѣдъ като се вземе мнѣнието на сѣмейния или на роднинския съвѣтъ и се разпита лицето, запрѣщението на което се иска.

Съпругътъ и низходящите на лицето, запрѣщението на което се иска, и сродниците, които могатъ за това, не могатъ да влизатъ въ сѣмейния или въ роднинския съвѣтъ, нито да присъствуватъ при съвѣщанието му, додѣто не се произнесе окончателното рѣшеніе. При все това, тѣ иматъ право да бѫдатъ изслушани, за да дадатъ разяснения на съвѣта.

Слѣдъ разпита, окрѣжниятъ сѫдъ натоварва, ако е нужно, единъ приврѣмененъ управителъ за да се грижи за личността и имотите на оня, запрѣщението на когото се иска.

Чл. 104. Запрѣщението произвежда дѣйствие отъ дена на рѣшението.

Чл. 105. Запрѣщениятъ е въ състоянието на лице, което се намира подъ настойничество.

Разпорежданията, относително до настойничеството надъ малолѣтнитъ, се прилагатъ и на настойничеството надъ запрѣтенитъ.

Чл. 106. Пълнолѣтиятъ съпругъ, който не е разведенъ по закона, е по право настойникъ на другия съпругъ, който е запрѣтенъ, по причина на слабоумие.

Сѫщо е настойникъ, по право, слѣдъ съпруга, бащата на запрѣтения и, ако нѣма баща, майката.

Въ отсѫтствието на съпругъ, на баща и на майка, настойникътъ се назначава отъ сѫда, слѣдъ като вземе мнѣнието на сѣмейния или роднинския съвѣтъ, освѣнъ ако прѣживѣлиятъ съпругъ, като е прѣдвиждалъ случая на запрѣщението на свосто дѣте, е назначилъ настойника съ завѣщание или съ нотариаленъ актъ.

Чл. 107. Когато настойничество се упражнява отъ съпруга, отъ бащата или отъ майката, сѣмейниятъ или роднинскиятъ съвѣтъ може да освободи настойника отъ задълженитето да дава годишна сѣмѣтка, прѣвидена въ чл. 81 отъ Закона за настойничеството.

Чл. 108. Настойникътъ на запрѣтения не е длѣженъ да продаде движимоститъ, които служатъ на сѣмейството за обитаване.

Чл. 109. Никой, съ изключение на съпрузитъ, на възходящитъ и на низходящитъ, не е длѣженъ да продължава настойничеството надъ запрѣтения повече отъ десетъ години.

Чл. 110. Зестрата и другите брачни съглашения на дѣцата на единъ запрѣтенъ се уреждатъ отъ сѣмейния или отъ роднинския съвѣтъ.

Чл. 111. Актоветъ, извѣршени отъ запрѣтения слѣдъ рѣшението, което постановява запрѣщението, или даже слѣдъ назначаването на приврѣмененъ управителъ, сѫ, по право, недѣйствителенъ.

Недѣйствителността не може да се противопоставя, освѣнъ отъ настойника, отъ запрѣтения и отъ неговите наследници или приемници.

Чл. 112. Актоветъ, които сѫ извѣршени прѣди запрѣщението, могатъ да бѫдатъ унищожени, ако причината за запрѣщението е сѫществуала въ врѣмето, когато тѣзи актове сѫ били извѣршени, и всѣкога, когато естеството на договора, голѣмата поврѣда, която произлиза или може да произлѣзе отъ него за запрѣтения, или всѣко друго обстоятелство, което установява недобросъвѣтността на оня, който е сключилъ договора съ него.

Чл. 113. Слѣдъ смъртта на едно лице, извѣршението отъ него актове не могатъ да се оборватъ по причина на слабоумие, освѣнъ ако запрѣщението е било поискано прѣди смъртта му, или ако доказателството за слабоумието произлиза отъ сѫщия актъ, който се оборва.

Чл. 114. Запрѣщението се отмѣнява по искането на сродниците, на съпруга или на прокурорския надзоръ, ако причината, която го е прѣдизвикала, прѣстане да сѫществува.

Сѣмейниятъ или роднинскиятъ съвѣтъ е длѣженъ да слѣди за да се удостовѣри продължава ли да сѫществува причината на запрѣщението или не.

Глава III.

За ограниченото запрѣщение.

Чл. 115. Слабоумиятъ, на когото състоянието не е така разстроено за да може да се тури подъ пълно запрѣщение, и разочителниятъ, могатъ да бѫдатъ обявени отъ окрѣжния сѫдъ за неспособни да се явяватъ въ сѫдъ, да се спогаждатъ, да пра-вятъ заеми, да получаватъ пари, да освобождаватъ отъ задължения, да отчуждаватъ или ипотекиратъ имотите си и да извѣршватъ всѣкакъвъ другъ актъ, който излиза изъ прѣдѣлите на простото управление, безъ съдѣйствието на единъ попечителъ, който се назначава отъ сѫда, слѣдъ като вземе мнѣнието на сѣмейния или роднинския съвѣтъ.

Ограничено запрѣщение може да се иска отъ ония, които иматъ право да искатъ пълното запрѣщение.

Слѣдъ разпита, сѫдѣтъ може, ако е нужно, да назначи единъ приврѣменъ попечителъ на лицето, чието ограничено запрѣщение се иска, който да се грижи за интересите му при горѣпоменатѣ актове.

Чл. 116. Глухонѣмиятъ и слѣпиятъ, по рождение, когато станатъ пълнолѣтни, по право, се считатъ за ограничено запрѣтени, освѣнъ ако сѫдѣтъ ги е обявилъ за способни да се грижатъ за собственитѣ си интереси.

Чл. 117. Недѣйствителността на актоветѣ, които сѫ извѣршени отъ ограничено запрѣтения, безъ съдѣйствието на попечителя, не може да се противопостави, освѣнъ отъ самия неспособенъ и отъ неговите наследници или приемници.

Чл. 118. Ограничено запрѣщение се отмѣнява, както пълното запрѣщение, когато причината, за която то е било допуснато, е прѣстанала да сѫществува.

Отдѣлъ седми.

За актоветѣ за гражданското състояние.

Глава I.

Общи наредби.

Чл. 119. Актоветѣ за раждане, за женитба и за смѣртъ се съставляватъ въ общината, дѣто тия събития сѫ се случили, отъ дѣйностното лице по гражданското състояние.

Кметоветѣ, или тѣхните помощници, изпълняватъ обязапоститѣ на дѣйностното лице по гражданското състояние.

Чл. 120. Актоветѣ и заявлениета, които се правятъ прѣдъ дѣйностното лице по гражданското състояние, се приематъ въ присѫтствието на двама свидѣтели, избрани отъ заинтересуванитѣ лица, отъ мажки полъ, павършили двадесетъ и една година и живѣющи въ общината.

Чл. 121. Актоветѣ за гражданското състояние показватъ общината, кѫщата, годината, дена и часа, въ които сѫ съставени; името, прѣзимето и качеството на дѣйностното лице, което ги е съставило; името, прѣзимето, възрастта, занятието, мѣстожителството или мѣстопрѣбиванието на лицата, които сѫ показани въ качеството на заявители и на свидѣтели, и документитѣ, прѣдставени отъ странитѣ.

Дѣйностното лице по гражданското състояние е длѣжно да прочете акта и да отбѣлѣжи въ него изпълнението на тази формалностъ.

Чл. 122. Актоветѣ се подписватъ отъ заявителитѣ, отъ свидѣтелитѣ и отъ дѣйностното лице. Ако заявителитѣ или свидѣтелитѣ не могатъ да подпишатъ акта, прави се бѣлѣжка за причината на прѣпятствието.

Чл. 123. Заинтересуванитѣ лица, въ случаите, въ които не сѫ длѣжни да се явятъ лично, могатъ да се прѣдставляватъ отъ пълномощникъ, съ спе-

циално и завѣreno, по установения редъ, пълномощно.

Чл. 124. Дѣйностното лице по гражданското състояние не може да означава въ актоветѣ, които съставлява, освѣнъ прѣдписанитѣ или позволенитѣ отъ закона, за всѣки актъ, заявления и указания.

Чл. 125. Регистритѣ за гражданското състояние се държатъ въ двойни оригинали.

Чл. 126. Регистритѣ, прѣди да се турятъ въ употребление, се визиратъ, на всѣка страница, отъ прѣдседателя на окрѣжния сѫдъ или отъ едного отъ членоветѣ на сѫда, натоваренъ отъ прѣдседателя съ заповѣдь, която се записва върху първата страница на регистра.

Върху тази първа страница прѣдседательтѣ, или натоваренитѣ членъ, трѣба да покаже отъ колко листа се сѫстои регистра.

Чл. 127. Актоветѣ се записватъ върху регистритѣ послѣдователно и безъ да се оставя празно място помежду имъ.

Зачеркванията и прибавкитѣ се уговорватъ и подписватъ прѣди приключването на актоветѣ; не се допускатъ съкращения, и датитѣ се пишатъ всѣкога съ цѣли думи.

Чл. 128. Всѣка забѣлѣжка по единъ актъ, който е вписанъ въ регистритѣ, когато тя е законно заповѣдана, се прави отъ страна на акта, по искане на заинтересуванитѣ лица, отъ дѣйностното лице по гражданското състояние, въ текущитѣ регистри или върху ония, които сѫ внесени въ архивата на общината, и отъ секретаря на окрѣжния сѫдъ — въ регистритѣ, внесени въ канцелариите на сѫда. За тази цѣль дѣйностното лице по гражданското състояние сѫобщава въ три дена на прокурора при окрѣжния сѫдъ, който наблюдава, щото забѣлѣжката да се направи по еднообразенъ начинъ върху двета регистра.

Чл. 129. Регистритѣ се приключватъ отъ дѣйностното лице по гражданското състояние, въ края на всѣка година, съ надпись, написанъ и подписанъ веднага слѣдъ послѣдния вписанъ актъ въ регистра. Въ петнадесетъ дена единъ отъ оригиналите се внася въ архивитѣ на общината, а другиятъ — въ канцелариите на сѫда.

Чл. 130. Пълномощията и другитѣ книжа, приложени къмъ актоветѣ за гражданско състояние, се скрѣпяватъ съ подписа на дѣйностното лице и се присъединяватъ къмъ оня оригиналъ регистът, който трѣба да се пази въ сѫда.

Чл. 131. Регистритѣ по гражданското състояние сѫ публични; дѣйностнитѣ лица по гражданското състояние не могатъ да отказватъ да даватъ извлѣчения или отрицателни удостовѣрения, които се искатъ отъ тѣхъ; тѣ сѫ длѣжни да даватъ по регистритѣ, които имъ сѫ повѣрени за пазене, справки, отъ които частнитѣ лица иматъ нужда.

Извлѣченията трѣба да сѫдѣржатъ всички бѣлѣжки, които сѫ направени отъ страна върху оригиналния актъ.

Чл. 132. Актоветѣ за гражданското състояние, извѣршени споредъ разпорежданията на прѣдидущите членове, служатъ за доказателство, до зая-

вяването на подлогъ, за това, което длъжностното лице свидѣтелствува да е станало въ негово присъствие.

Заявлениета на лицата, които сѫ присъствували при съставяне на акта, иматъ достовѣрностъ, до доказване на противното.

Указания, които не трѣба да се вписватъ въ акта, а сѫ вписани, нѣматъ никакво значение.

Чл. 133. Ако регистратъ не сѫ били държани, или сѫ били унищожени, или изгубени изцѣло или отчасти или е имало прѣкъсане въ държането имъ, доказването на ражданията, женитбѣ и смъртъта, става както съ документи или други писмени доказателства, така и съ свидѣтели.

Ако отсѫтствието, унищожението, изгубването или прѣкъсането на регистратъ е станало по умишленото дѣйствие на просителя, той не се допушка да прѣставлява доказателството, което се позволява отъ този членъ.

Чл. 134. Прокурорътъ при окрѣжния сѫдъ е длъженъ да наблюдава за правилното водене на регистратъ и може, въ всѣко врѣме, да провѣрява тѣхното състояние.

Той е длъженъ, всѣка година, да ги провѣрява, слѣдъ внасянето имъ на хранение въ сѫда. Той съставлява, съ помощта на секретаря, протоколь за резултата на провѣрката, заповѣдва внасянето на регистратъ въ архивата на сѫда и изисква налагането на паричните наказания противъ виновнитѣ, а така сѫщо се разпорежда за внасянето поправкитѣ, които се изискватъ отъ обществения интересъ, слѣдъ като се призовава заинтересуванитѣ лица.

Чл. 135. Когато се прѣстави единъ отъ показанитѣ въ чл. 133 случаи, сѫдътъ, по искането на прокурора, може да заповѣда да се възобновява, ако е възможно, неизвѣршенитѣ, унищоженитѣ или изгубенитѣ актове, или да се замѣстятъ съ сѫдебни актове, съставени възь основание на клѣтвенитѣ показания, най-малко на четири лица, които сѫ добре увѣдомени и заслужватъ вѣра, но слѣдъ прѣдварителното призоваване на заинтересуванитѣ лица и безъ ущърбъ на тѣхнитѣ права.

Чл. 136. Актоветъ за гражданско състояние, извѣршени въ чужбина, иматъ достовѣрностъ когато сѫ спазени формитѣ, установени отъ законитѣ на мѣстото, дѣто сѫ били извѣршени.

Гражданитѣ, които е изисквалъ съставянето на таѣвъ актъ въ чужбина, е длъженъ да прѣдаде, въ течение на три мѣсeca, прѣписъ отъ него на най-близкия по мѣстопрѣбиванието княжески дипломатически или консулски агентъ, освѣнъ ако прѣпочита да го прѣпрати направо на длъжностното лице по граждanskото състояние, показано въ слѣдния членъ.

Чл. 137. Гражданитѣ, които се намиратъ вънъ отъ княжеството, могатъ да искатъ съставянето на актоветъ за раждане, женитба или смърть отъ дипломатическѣ или консулските агенти на княжеството, стига само да сѫ спазени установенитѣ отъ настоящия законъ форми.

Дипломатическите или консулски агенти на княжеството и чиновниците, които изпълняватъ тѣхните длъжности, сѫ длѣжни, въ течение на три мѣсeca, да изпратятъ прѣписъ отъ казанитѣ актове, прѣдадени на тѣхъ или извѣршени отъ тѣхъ, на Министерството на Външнитѣ Работи, което ги прѣпраща:

Актоветъ за раждане — на длъжностното лице по граждanskото състояние, по мѣстожителството на бащата на дѣтето или на майката, ако бащата е неизвѣстенъ;

Актоветъ за женитба — на длъжностното лице по граждanskото състояние на общината, по послѣдното мѣстожителство на съпругитѣ;

Актоветъ за смърть — на длъжностното лице по граждanskото състояние на общината, по послѣдното мѣстожителство на умрѣлия.

Чл. 138. Прѣдседателътъ на Министерския Съвѣтъ, при съдѣтвието на Министра на Правосѫдието, изпълнява обязаноститѣ на длъжностно лице по граждanskото състояние за актоветъ за раждане, за женитба или за смърть на Кнiza и на лицата отъ Княжеското съмейство.

Чл. 139. Тѣзи актове се вписватъ въ два оригинални регистра, една отъ които се пази въ Министерството на Правосѫдието, а другия — въ архивата на княжеския дворецъ.

Глава II.

За актоветъ за раждане и за припознаване на произходъ.

Чл. 140. Обявяването на раждане трѣба да се направи, въ течение на седемъ дена отъ раждането, на мѣстното длъжностно лице по граждanskото състояние.

Чл. 141. Обявяването на раждане трѣба да се направи отъ бащата, или отъ неговъ особенъ пълномощникъ; ако бащата отсѫтствува, или е тежко боленъ, или е лишенъ отъ свобода, обявяването става отъ лѣкаря, отъ бабата или отъ друго лице, което е присъствувало при раждането или, ако родилката е била вънъ отъ своето жилище — отъ главата на съмейството, или отъ натовареното длъжностно лице на учрѣдението, дѣто е станало раждането.

Обявяването може, така сѫщо, да се направи отъ майката, или отъ лице, снабдено отъ нея съ особено пълномощие.

Актътъ за раждане се съставя веднага слѣдъ това, въ присъствието на двама достовѣрни свидѣтели отъ най-близкия роднини на новороденото дѣто, или ако нѣма такива, отъ приятелитѣ или съсѣдитѣ на родителитѣ.

Чл. 142. Слѣдъ изтичането на горния срокъ, ако обявяването на раждането не е било направено, длъжностното лице по граждanskото състояние съставлява, по длъжностъ, актъ за раждането, като се удостовѣри само на мѣстото, а прѣписъ отъ този актъ се изпраща на мировия сѫдъ, за глобяване, съгласно съ чл. 174.

Чл. 143. Актътъ за раждане трѣба да показва общината, кѫщата, дена и часа на раждането, пола

на новороденото и името, което му съдели или мислят да му дадатъ.

Ако раждането е дало животъ на двѣ дѣца, това се отбѣлѣжва въ всѣки отъ двата акта, като се покаже кое отъ двѣтѣ близната е родено първо и кое — второ.

Ако, при обявяването на раждането, дѣтето не е живо, длѣностното лице по гражданското състояние показва това обстоятелство, безъ да обрѣща внимание на казването на заявителитѣ, че дѣтето е родено живо или мъртво.

Чл. 144. Ако раждането е отъ законно съжитие, обявяването трѣба, освѣнъ това, да съдѣржа името, прѣзимето, занятието и мѣстожителството на бащата и на майката.

Чл. 145. Ако раждането е отъ незаконно съжитие, обявяването не може да съдѣржа освѣнъ името, прѣзимето, занятието и мѣстожителството на родителя или на родителитѣ, които обявяватъ раждането.

Когато обявяването е направено отъ други лица, показва се името, прѣзимето, занятието и мѣстожителството на майката, ако става явно отъ автентиченъ актъ, че тя е съгласна за това.

Чл. 146. Който намѣри дѣте, е длѣженъ да го прѣдаде на длѣностното лице по гражданското състояние съ дрехитѣ и другитѣ намѣрени при него прѣдмети, и да покаже всичкитѣ обстоятелства за врѣмето и мѣстото, дѣто е било намѣreno.

За това се съставя обстоятелственъ протоколъ, който показва още видимата възрастъ на дѣтето, неговиятъ полъ, името, което му се дава, и гражданската властъ, на която се прѣдава.

Този протоколъ се вписва въ регистритѣ.

Чл. 147. Когато едно дѣте се прѣдаде на едно благотворително обществоено заведение, управление на това заведение е длѣжно, чрѣзъ едного отъ своите служащи, който е натоваренъ съ тази обязаностъ, да прѣдаде обявяването писмено, въ течение на слѣднитѣ три дена, на длѣностното лице по гражданското състояние на общината, дѣто се намира общественото заведение. Това обявяване съдѣржа дена и часа, въ които е било намѣreno злопоставеното дѣте, пола, видимата възрастъ и прѣдметитѣ, намѣрени при него.

Управлението е длѣжно още да покаже на длѣностното лице по гражданското състояние името и прѣзимето, дадени на дѣтето, и броя по редъ, подъ който е записано въ заведението.

Чл. 148. Когато раждането на едно дѣте е станало вънъ отъ общината, дѣто родителитѣ му иматъ своето мѣстожителство или прѣбиване, длѣностното лице, което е съставило акта, въ продължение на десетъ дена, изпраща завѣренъ прѣписъ, отъ него на длѣностното лице по гражданското състояние на горѣпоменатата община за да се впише въ регистритѣ съ датата на деня, въ който прѣписътѣ е пристигналъ.

Чл. 149. Когато се роди дѣте прѣзъ врѣме на пътуване по море, актътъ за раждане трѣба да се състави, въ 24 часа, отъ капитана на кораба или отъ оногова, който изпълнява неговата длѣностъ.

Актътъ за раждането се вписва, слѣдъ послѣдния пътникъ, въ описа на екипажа.

Чл. 150. Въ първото пристанище, дѣто спрѣ корабътъ, ако пристанището е въ чужда страна, и ако тамъ има дипломатически или консулски агентъ на княжеството, капитанътъ на кораба е длѣженъ да му прѣдаде единъ завѣренъ прѣписъ отъ актовете за раждане, които е съставилъ. Ако пристанището е въ княжеството, той е длѣженъ да прѣдаде оригиналнитѣ актове на пристанищното управление, което ги прѣпраща на длѣностното лице по гражданското състояние, показано въ чл. 137.

Чл. 151. Актътъ за припознаване на едно дѣте се вписва въ регистритѣ, съ показване на датата му; за това се прави бѣлѣжка отъ страна на акта за раждане, ако има такъвъ.

Глава III.

За актоветъ за женитба.

Чл. 152. Обявяването на женитбата трѣба да се направи, въ течение на седемъ дена отъ извѣршването на обряда на бракосъчетанието, на мѣстното длѣностното лице по гражданското състояние.

Обявяването става лично отъ едного отъ съпругите.

Чл. 153. Актътъ за женитба се съставлява въ присъствието на двама достовѣрни свидѣтели и трѣба да съдѣржа:

Името, прѣзимето, възрастъта, занятието, мѣсторождението или мѣстопрѣбиванието на съпругите;

Името, прѣзимето, мѣстожителството или мѣстопрѣбиванието на тѣхнитѣ родители;

Годината, мѣсецъ и деня, въ които е извѣршено бракосъчетанието;

Името и прѣзимето на духовното лице, което е извѣршило обряда на бракосъчетанието;

Номера и датата на издаденото отъ духовното лице свидѣтельство за бракосъчетанието на съпругите.

Чл. 154. Влѣзлото въ законна сила рѣшеніе, което постановява унищожението на брака, се изпраща, въ завѣренъ прѣписъ, отъ духовния сѫдъ, който го е постановилъ, на длѣностното лице по гражданското състояние на общината, дѣто бракосъчетанието е било извѣршено.

За това рѣшеніе се прави бѣлѣжка отъ страна на акта за женитбата.

Глава IV.

За актоветъ за смърть.

Чл. 155. Никакво погрѣбение не може да се извѣрши безъ разрѣшението на длѣностното лице по гражданското състояние. Разрѣшението се дава безплатно и върху необгърбована книга.

Длѣностното лице по гражданското състояние не може да даде това разрѣшение, освѣнъ слѣдъ като се удостовѣри, лично или чрѣзъ натоварено отъ него лице, за смъртъта, и то само двадесетъ и четири часа слѣдъ нея, освѣнъ въ случаите, въ които особени правилници разпореждатъ другояче,

Чл. 156. Актътъ за смърть се съставя отъ длъжностното лице по гражданско състояние, по заявление на двама свидетели, които съм извѣстни за събитието.

Чл. 157. Актътъ за смърть показва мястото, деня и часа на смъртта, името и прѣзимето, възрастта, занятието и мястоожителството или мястопрѣбиването на умрѣлия; името и прѣзимето на прѣживѣлия съпругъ, ако умрѣлото лице е било женено, или на прѣжеумрѣлия съпругъ, ако е било вдовецъ; името и прѣзимето, възрастта, занятието и мястоожителството на обявителите.

Сѫщиятъ актъ показва, освѣнь това, колкото е възможно, името и прѣзимето, занятието и мястоожителството на баща и на майката на умрѣлия, и неговото мясторождение.

Чл. 158. Въ случай на смърть въ болница, въ училище съ пансионъ, или въ друго нѣкое заведение, управителътъ или она, който изпълнява обязаностите му, е длъженъ, въ дадесет и четири часа, да съобщи за смъртта, заедно съ свѣдѣнието, предписани отъ прѣдвидущия членъ, на длъжностното лице по гражданско състояние.

Чл. 159. Когато има признания или улики за насиществена смърть, или други обстоятелства, които възбуждатъ съмѣнѣние за подобна смърть, не може да се погрѣбъе мъртвото тѣло, дѣто единъ членъ отъ сѫдебната полиция, при съдѣйствието на единъ лѣкаръ, не състави протоколъ, въ който се излага положението на трупа и обстоятелствата, които се отнасятъ до него, а така сѫщо и свѣдѣнието, които е могалъ да събере за името и прѣзимето, възрастта, занятието, мясторождението и мястоожителството на умрѣлия.

Чл. 160. Членътъ на сѫдебната полиция е длъженъ да изпрати веднага на длъжностното лице по гражданско състояние въ мястото, дѣто е умрѣло лицето, всички свѣдѣни, изложени въ съставения отъ него протоколъ, споредъ които свѣдѣнието съставя акта за смърть.

Чл. 161. Когато е невъзможно да се намѣрятъ или да се познаятъ труповете на умрѣлите, кметътъ, или другъ членъ на сѫдебната полиция, съставя за това протоколъ и го прѣпраща на прокурора при окръжния сѫдъ, по приказата на когото, съ разрѣшението на сѫда, протоколътъ се прилага къмъ регистра за гражданско състояние.

Чл. 162. Когато едно мъртво тѣло е погрѣбено, безъ разрѣшението на длъжностното лице, актътъ за смърть се съставя, слѣдъ като сѫдътъ постанови това, по искането на заинтересуваната страна или на прокурора.

Постановлението на сѫда се вписва въ регистътъ.

Чл. 163. Смъртните случаи въ затворите се съобщаватъ веднага на длъжностното лице по гражданско състояние отъ директорите или надзирателите.

Чл. 164. Секретарътъ на окръжния сѫдъ, въ дадесет и четири часа отъ изпълнението на смъртното наказание, е длъженъ да изпрати на длъжностното лице по гражданско състояние въ

мястото, дѣто е станало изпълнението, всички прѣвидени въ чл. 157 свѣдѣни, по които се съставя актътъ за смърть.

Чл. 165. Въ всички случаи на насиществена смърть, на смърть въ затворите, или на изпълнение на смъртно наказание, не се прави никаква бѣлѣшка за тѣзи обстоятелства въ регистътъ, и актоветъ за смърть се съставя просто по формата, установена въ чл. 157.

Чл. 166. Въ случай на смърть въ врѣме на пѫтуване по море, актътъ за смърть се съставя отъ длъжностните лица, които съм показани въ чл. 149, като се пазятъ още разпореждането на чл. 150.

Когато, вслѣдствие на корабокрушение, всички лица отъ екипажа и всички пѫтници загинатъ, морската властъ, удостовѣрена въ нещастието, се разпорежда за вписването на нейното официално съобщение въ регистътъ на всѣка отъ общините, къмъ които съм принадлежали умрѣлите лица.

Въ случай на загинване само на част отъ екипажа или отъ пѫтниците, и ако по-горѣ показаните длъжностни лица съм въ числата на загиналите, актоветъ за смърть се съставя отъ княжеския консулъ въ чужбина, или отъ морските власти въ княжеството, по заявлението на прѣживѣлите.

Чл. 167. Когато нѣкое лице умрѣ не въ мястото на своето прѣбиване, а другадѣ, длъжностното лице по гражданско състояние, което е съставило акта за смърть, е длъжно да изпрати, въ десетъ дена, прѣпись отъ акта на длъжностното лице по гражданско състояние въ общината, дѣто умрѣлиятъ е ималъ своето мястопрѣбиване.

Глава V.

За актоветъ по гражданско състояние на военни лица, които се намиратъ въ походъ.

Чл. 168. Обязаностите на длъжностното лице по гражданско състояние за актоветъ по отношение на военни лица, които се намиратъ въ походъ, или по отношение на лицата, които съпровождатъ армията, се извършватъ отъ служащите, които опредѣлятъ военници.

Чл. 169. Заявлението, както за раждане, така и за смърть, трѣбва да се направятъ въ най-късъ срокъ и да съдѣржатъ указанията, прѣвидени въ прѣдшествуващите глави на настоящия отдеълъ.

Чл. 170. Военници, служащи, които изпълняватъ обязаностите по гражданско състояние, съм длъжни да изпратятъ актоветъ, които съм съставили, въ Министерството на Войната, което, отъ своя страна, ги прѣпраща на длъжностното лице по гражданско състояние, което е показано въ чл. 137.

Глава VI.

За поправянето на актоветъ по гражданско състояние.

Чл. 171. Молбитъ за поправяне на актоветъ по гражданско състояние се подаватъ въ окръжния сѫдъ, въ окръжието на който се намира общината, дѣто е съставенъ актътъ, поправянето на който се иска.

Чл. 172. Опредълението за поправяне на акта не може никога да се противопостави на ония, които не съзели участие въ molбата за поправяне, или не съзали редовно призовани въ съда.

Чл. 173. Опредълението за поправяне които съзели въ законна сила, се представява, въ завършън прѣписъ, въ общината, дѣто се намира поправениятъ актъ, по грижата на лицата, които съзали за постановяването имъ.

Дължностното лице по гражданското състояние прави бѣлѣжка за поправянето отъ страна на акта.

Глава VII.

Наказателни разпореждания.

Чл. 174. Нарушенията на прѣдписанията, които съзали предвидени въ този отдеълъ, се наказватъ отъ мировия съдия съ глоба отъ десетъ до двѣстѣ лева.

Чл. 175. Всѣко умишлено измѣнение или опущене въ актоветъ и въ регистритъ по гражданското състояние дава право на иска за вреди, независимо отъ наказанията, предвидени за това въ Наказателния законъ.

Посмѣдни разпореждания.

Чл. 176. Наредбитъ на настоящия зяконъ отменява Закона за забѣлѣжване ражданията, женитбите и умиранията отъ 15 декемврий 1892 г., както и глава втора отъ Закона за настойничеството, относително настойничеството на бащата и майката.

Чл. 177. Наредбитъ на настоящия законъ, въ първите шестъ отдеъла, влизатъ въ сила отъ 1 януари 1908 г., а ония, въ отдеълъ седмий, за актоветъ за гражданското състояние — отъ 1 януари 1909 г.

Заинвѣдваме, горниятъ законъ да се облече съ Държавния Печатъ, обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ изпълнение.

Разпореждането за туряне въ изпълнение на настоящия законъ възлагаме на Нашия Министъръ на Правосъдието.

Издаденъ въ София на 13 декемврий 1907 г.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано,

Фердинандъ.

Преподписанъ:

Министъръ на Правосъдието: **К. Панайотовъ.**

Първообразниятъ законъ е облеченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ № 1566, на 14 декемврий 1907 год.

Пазителъ на Държавния Печать,
Министъръ на Правосъдието: **К. Панайотовъ.**

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

„**Одобрено, Фердинандъ.**“

Докладъ до Негово Царско Височество Княза

№ 106.

Господарю,

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь най-покорно да помоля Ваше Царско Височество, да

благоволите да утвърдите, чрезъ подписане тукъ приложения указъ, приетия отъ петата редовна сесия на XIII Обикновено Народно Събрание, въ XVII му заседание, държано на 16 ноемврий 1907 г., Законъ за лицата.

Ст. София, 12 декемврий 1907 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество, най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ, Министъръ на Правосъдието: **К. Панайотовъ.**

Съ указъ № 86 отъ 12 ноемврий т. г., уволнява се отъ длѣжностъ съдебниятъ слѣдователъ при Търновския окръженъ съдъ, Михаилъ Сребровъ.

Съ указъ № 87 отъ 19 ноемврий т. г., одобрява се щото селото Джумая да се отцѣпи отъ района на Панагюрската съдебна околия и се присъедини къмъ оия на Татарпазарджишката съдебна околия, къмъ която то се числи и въ административно отношение.

Съ указъ № 88 отъ 27 ноемврий т. г., 1) уволнява се отъ длѣжностъ подпрѣдседателъ на Софийския окръженъ съдъ, В. Аврамовъ, а вмѣсто него се прѣмѣства подпрѣдседателъ на Ломското отдеъление при Видинския окръженъ съдъ, Ив. Фиковъ, вмѣсто когото се назначава членътъ на Видинския окръженъ съдъ, Иванъ Н. Поповъ, вмѣсто когото се прѣмѣства членътъ на Вратчанския окръженъ съдъ, Ст. Георгиевъ, вмѣсто когото се назначава бившиятъ членъ на същия съдъ, д-ръ Т. И. Теодоровъ; 2) уволнява се отъ длѣжностъ Пирдопскиятъ мирови съдия, Илия Балабаповъ, а вмѣсто него се назначава бившиятъ кандидатъ на съдебна длѣжностъ при Софийския окръженъ съдъ, Мих. Нейчевъ; 3) прѣмѣзватъ се единъ вмѣсто другъ членътъ на Свищовското отдеъление на Търновския окръженъ съдъ, Ив. С. Кириковъ и членътъ на Бургаския окръженъ съдъ, Иорданъ Пановъ, и 4) замѣняватъ се единъ вмѣсто други въ длѣжностите имъ, подпрѣдседателъ на Орѣховското отдеъление при Вратчанския окръженъ съдъ, д-ръ Н. Янчевъ и членътъ на Варненския окръженъ съдъ, В. Д. Стойковъ.

Съ Височайши одобренъ докладъ № 94 отъ 19 ноемврий т. г., разрѣшава се да се внесе въ настоящата сесия на XIII Обикновено Народно Събрание, за обсѫждане и гласуване, „Законопроектъ за личните и имуществените отношения на съпрузите“.

Съ заповѣдъ № 1032 отъ 10 ноемврий т. г., уволнява се отъ длѣжностъ, по собствено желание, кандидатъ на съдебна длѣжностъ при Ломското отдеъление на Видинския окръженъ съдъ, Крумъ Пастрамаджиевъ.

Съ заповѣдъ № 1033 отъ 13 ноемврий т. г., назначава се подсекретаръ при Софийския окръженъ съдъ, Атанасъ П. Григоровъ, за подсекретаръ при Софийския апелативенъ съдъ, на място вакантно, а вмѣсто него се назначава допълнителниятъ подсекретаръ при Софийския окръженъ съдъ, Хр. Томовъ.

Българска Народна Банка.

К у р съ

за 17 декември 1907 година.

А ж и о:

Купува сребро %
Продава сребро %

Скоштесъ:

Берлинъ $7\frac{1}{2}\%$ Парижъ 4% Ber. Lomb. $8\frac{1}{2}\%$
Лондонъ 7% Виена 6%

А. Цѣнни книжа.

Вългарски държавни заеми:	Остатъци на 1 януар 1907	Падежъ на купона	Котиратъ се въ:	Курсове
1. Заемъ отъ 1888 год. по 6% първонач. капиталъ 46,777.500 л.	32,648.500	19/1 февруари—19/1 августъ	Лондонъ	—
2. Заемъ отъ 1889 год. по 6% първонач. капиталъ 80,000.000 л.	21,345.000	19/1 април—18/1 октомври	Виена	$117\cdot10 = 118\cdot10$
3. Заемъ отъ 1892 год. по 6% първонач. капиталъ 124,962.500 л.	99,844.000	2/15 януари—1/14 юли	Лондонъ	$102\cdot50 = 103\cdot50$
4. Заемъ отъ 1902 год. по 5% първонач. капиталъ 106,000.000 л.	104,150.000	1/14 мартъ—1/14 септември	Берлинъ	$101\cdot50 = 102\cdot50$
5. Заемъ отъ 1904 год. по 5% първонач. капиталъ 100,000.000 л.	99,290.000	1/14 май—1/14 ноември	Парижъ	$121\cdot = 122\cdot$ Strich
	407,740.000 л.	357,277.500		476·— = 95 20
6. Заемъ отъ 1907 г. по $4\frac{1}{2}\%$ първонач. капиталъ 145,000.000 л.	—	19/1 февруари—19/1 августъ	Парижъ	435·— = 87·—
б) Заеми на учреждения:				
1. Заемъ на Бълг. Нар. Банка отъ 1893 год. по 6% първоначаленъ капиталъ 19,840.000 л.	18/1 май—19/1 ноември		Берлинъ	$101\cdot25 = 102\cdot25$
2. Заемъ на Бълг. Зем. Банка отъ 1896 год. по 5% първоначаленъ капиталъ 30,000.000 л.	1/14 януари—1/14 юли		Парижъ	493·— = 98 60
в) Заеми на общини:				
1. Софийски заемъ отъ 1906 год. по 5% първоначаленъ капиталъ 35,000.000 л.	1/14 май—1/14 ноември		Берлинъ	$95\cdot50 = 96\cdot50$
2. Пловдивски заемъ отъ 1906 год. по 5% първоначаленъ капиталъ 8,400.000 л.	10/23 юни—10/23 декември		София	93·— = 94·—

В. Камбии на виждане (чекове).

	укупна	Продава	Събира		Купува	Продава	Събира
Анверсъ за 100 франка	100·—	100 60	—	Русия за 100 рубли	266·—	268 50	267·—
Буда-Пеща " 100	100·10	100 5	100·30	" 100 франка	—	100·55	—
" 100 корови	104 3	105 15	104·75	Ромъния " 100 Lei or	—	103·—	—
Берлинъ " 100 марки	123 30	124·—	123 65	" 100 Lei arg.	—	103·—	—
" 100 франка	—	100·50	—	Сърбия " 100 динара златни	—	100 55	—
Виена " 100 крони	100·10	100·50	100·30	Турция " 1 лира турска	23·—	23·15	23·05
" 100 франка	104·30	105 15	104·75	" 100 лева златни	—	100·55	—
Лондонъ " 1 лира стерлингъ	25·30	25·45	25·35	Цариградъ " 1 лира турска	23·—	23·15	23·05
" 100 франка	—	100·50	—	" 100 лева златни	—	100·55	—
Парижъ " 100	100·20	100·55	100·35	Италия " 100 франка	—	100·55	—
				Швейцария " 100	—	100·55	—

В. Банкноти и монети.

a) Банкноти:	Купува	Продава	b) Монети:	Купува	Продава
Австро-Унгарски за 100 корона	104·15	104 90	Наполеони	20·—	20·—
Английски " 10 лири стерлинги	2·2·—	254·—	Лири турски	22·70	22·95
Германски " 100 марки	123·10	123·0	" английски	25·—	25·30
Швейцарски " 100 франка	100·—	100 40	Корони германски	24·50	24·70
Италиански " 100 лири италиански	100·—	100 40	Рубли руски	26·—	26·50
Руски " 100 рубли	265·—	267 50	Наполеонъ въ Виена	—	19·17
Ромънски " 100 Lei	97·50	99·—	Наполеонъ въ Берлинъ	—	16·25
Франски " 100 франка	100·—	100 40			
Белгийски " 100	100·—	100 40			
Сръбска " динари златни	100·—	100 50			

Въдомостъ

№ 45

за появившитѣ се и прѣкратени заразителни болести помежду домашните животни въ България, за време отъ 1 до 8 декември 1907 год.

по редъ	Волости	Окръгъ	Околия	Община	Село или градъ
---------	---------	--------	--------	--------	----------------

Въ него време сѫ били констатирани:

1	Бъсъ	Кюстендилски	Кюстендилска	Изварска	Изворъ
2	"	Пловдивски	Карловска	Митиризовска	Митиризово
3	"	Русенски	Русенска	Гложовска	Глохово
4	Въгленъ	"	Въгленска	Дол.-Мънастирска	Дол.-Мънастирица
5	"	Старозагорски	Старозагорска	Стар-Загорска	Стара-Загора
6	"	"	"	Въдаченска	Въдаще
7	Гърлица	Бургазки	Ямболска	Афтанска	Афтане
8	Краста по овцитѣ	"	Сливенска	Артакларска	Артаклари
9	" " "	Русенски	Разградска	Шекеренска	Шекере
10	" " "	Старозагорски	Старозагорска	Дуранска	Дуранъ
11	Огненица	Търновски	Еленска	Бълаченска	Бълаще
12	Прилѣпчивъ отокъ	"	"	Ст.-Рѣшка	Ваиръ-Махле
13	" " "	Варненски	Добришка	"	Мъсърлий
14	" " "	Кюстендилски	Дупнишка	Ендженска	Карамзаларе
15	Сапъ	Русевски	Силистренска	Луджанка	Базуртъ
16	"	Бургазки	Бургазка	Лудница	Лудница
17	Гърлица	Видински	Видинска	Силистренска	Силистра
18	Шарка по овцитѣ	Вратчански	Вълослатинска	Бургазка	Мургисъ
19	" " "	Плѣвенски	Ловешка	Акчаерска	Гайтаница
20	" " "	Софийски	Софийска	Брънишка	Бръница
21	" " "	"	Самоковска	Драганска	Драгана
22	" " "	"	"	Опичевѣтка	Опичевѣтъ
23	Шапъ	"	"	Очушка	Очуша

Въ него време сѫ били прѣкратени:

1	Бъсъ	Варненски	Пловдивска	Тестеджийска	Тестеджий
2	"	Кюстендилски	Кюстендилска	Еремийска	Еремия
3	"	Русенски	Силистренска	Алфатмарска	Алфатарь
4	"	Старозагорски	Харманлийска	Любимска	Любимецъ
5	Въгленъ	Кюстендилски	Радомирска	Дол.-Раковиш카	Продолени
6	Гърлица	Вратчански	Фердинандска	Стубелска	Прѣпълъжени
7	Огненица	Видински	Видинска	Бълорадска	Бъла-Рада
8	"	Плѣвенски	Ломска	Расовска	Расово
9	"	"	Тетевенска	Гол.-Брѣстнишка	Гол.-Брѣстница
0	"	"	Плѣвенска	Дисевишка	Дисевици
11	"	Старозагорски	Чирпанска	"	Търнеше
12	Прилѣпчивъ отокъ	Видински	Бълградчишка	Плодовитовска	Плодовито
13	Шарка по овцитѣ	Варненски	Провадийска	Меденишка	Меденица
15	" " "	Видински	Ломска	Тестеджийска	Тестеджий
16	" " "	Плѣвенски	Никополска	Дългашевска	Криводълъ
17	Шапъ	Варненски	Провадийска	Гигенска	Гигенъ
18	"	"	"	Тестеджийска	Сендейъ
19	"	"	"	"	Султанларъ
21	"	"	"	"	Манастиръ
22	"	"	"	"	Копуечи
23	"	"	"	"	Караачъ-Софуларъ
24	"	"	Куртбунарска	Къюнкьойска	Къюнкьой
25	"	"	"	Аслъбъглийска	Комарево
26	"	"	"	Адуленска	Адула
27	"	"	"	"	Кара-Аптула
28	"	"	"	"	Кючукъ-Акъ-Бунаръ
29	"	"	"	"	Кадъръ-Ашикъ
30	"	"	"	"	Гюлеръ-Къой
31	"	"	"	"	Олукълъ
				"	Усулъ-Къой
				"	Чайрекчий

№ по ред	Волости	Окръгъ	Околия	Община	Село или градъ
32	Шапъ	Варненски	Куртбунарска	Усулъйска	Дурутларь
33	"	"	"	Трупчуларска	Трубчуларь
34	"	"	"	"	Омуръ-Факъ
35	"	"	"	"	Бурханларь
36	"	Вратчански	Вълослатинска	Койнарска	Печели
37	"	"	"	Чумаковска	Койнаре
38	"	"	"	Горнишка	Чумаковци
39	"	"	Орѣховска	Луковитска	Горнишъ
40	"	"	Вратчанска	Вратчанска	Дол.-Луковитъ
41	"	"	Фердинандска	Стубелска	Вратла
42	"	Кюстендилски	Радомирска	Лобопшка	Прѣпължене
43	"	"	"	"	Лобошъ
44	"	"	Кюстендилска	(прищишка	Косача
45	"	Плѣвенски	Плѣвенска	Жълишка	Жълици
46	"	"	"	Староселска	Плѣвенъ
47	"	"	"	Тръстенишка	Староселии
48	"	"	"	Дисевишка	Тръстеникъ
49	"	"	"	"	Дисевица
50	"	"	"	"	Търнене
51	"	"	"	"	Ясенъ
52	"	"	"	"	Нисарево
53	"	"	"	"	Гаурене
54	"	"	"	"	Сомовитъ
55	"	"	"	"	Шамлиево
56	"	"	"	"	Гигенъ
57	"	"	"	"	Брѣстска
58	"	"	"	"	Гулянци
59	"	"	"	"	Черчелъ
60	"	"	"	"	Дъл-Могили
61	"	Русенски	Бѣленска	Дѣвомилска	Гърло-Бунаръ
62	"	"	"	Гълбунарска	Конривецъ
63	"	"	"	Копривешка	Дрѣновъ
64	"	"	"	"	Бѣланово
65	"	"	"	"	Лаждене
66	"	"	"	"	Правешка
67	"	Софийски	Орханийска	Литаковска	Праевецъ
68	"	"	"	Оцицѣвѣска	Литаково
69	"	"	"	"	Оцицѣвъ
70	"	"	"	"	Богъзовъ
71	"	"	"	"	Безбенъ
72	"	"	"	"	Пернишка
73	"	"	"	"	Богдановъ-Долъ
74	"	"	"	"	Цѣрковска
75	"	"	"	"	Кранешка
76	"	"	"	"	Кранецъ
77	"	"	"	"	Боснякъ
78	"	"	"	"	Ишево
79	"	"	"	"	Владая
80	"	"	"	"	Кладаница
81	"	Старозагорски	Старозагорска	Елковска	Елково
82	"	"	"	Казанска	Казанка
83	"	"	"	Карабунарска	Кара-Бунаръ
84	"	"	"	Лѣсковска	Лѣсково
85	"	"	"	Мал.-Верейска	Мал.-Верея
86	"	"	"	Бориловска	Борилово
87	"	"	"	Срѣдешка	Срѣдешъ
88	"	"	"	Св.-Кириловска	Св.-Кирилово
89	"	"	"	Могилска	Моила
90	"	"	"	Християновска	Еленино
91	"	"	"	"	Християново
92	"	"	"	"	Остра-Моила
93	"	"	"	"	Солица
94	"	"	"	"	Лозенца
95	"	"	"	"	Благомиловъ
96	"	"	"	"	Бѣлическа
97	"	"	"	"	Арнаутска
98	"	"	"	"	Джамбазка
99	"	"	"	"	Прѣславска
100	"	"	"	"	Ловешка
101	"	"	"	"	Ловечъ

№ по редъ	Волости	Окръгъ	Околия	Община	Село или градъ
102	Шапъ	Старозагорски . . .	Старозагорска . . .	Опанска . . .	Опанъ
103	"	" . . .	" . . .	Априловска . . .	Априлово
104	"	" . . .	" . . .	Ястребовска . . .	Ястребово
105	"	" . . .	" . . .	Змейовска . . .	Змейово
106	"	" . . .	" . . .	Козаревишка . . .	Козаревецъ
107	"	" . . .	" . . .	Памукчийска . . .	Памукчий
108	"	" . . .	" . . .	Сърневска . . .	Сърново
109	"	" . . .	" . . .	Соколовска . . .	Соколово
110	"	" . . .	" . . .	Дас.-Атанасовска . . .	Дас.-Атанасово
111	"	" . . .	" . . .	Прѣпорешка . . .	Прѣпорецъ
112	"	" . . .	" . . .	Михаловска . . .	Ново Село
113	"	" . . .	" . . .	" . . .	Михайлово
114	"	" . . .	" . . .	" . . .	Борово
115	"	" . . .	" . . .	Карпушенска . . .	Карпуща
116	"	" . . .	" . . .	" . . .	Кавакъ-Махле
117	"	" . . .	" . . .	" . . .	Найдюкенъ
118	"	" . . .	Новозагорска . . .	Мъжкарово	Мъжкарово
119	"	" . . .	Казанлъшка . . .	Скобелево	Скобелево
120	"	" . . .	" . . .	Гол.-Дрѣнова . . .	Гол.-Дрѣново
121	"	" . . .	" . . .	Гор.-Сахранска . . .	Гор.-Сахране
122	"	" . . .	" . . .	Гол.-Селска . . .	Гол.-Село
123	"	" . . .	" . . .	Новомахленска . . .	Нова-Махла
124	"	" . . .	" . . .	Дол.-Сахранска . . .	Дол.-Сахране
125	"	" . . .	" . . .	Борисовска . . .	Борисово
126	"	" . . .	Чиринска . . .	Здп.-Шивачевска . . .	Здп.-Шивачево
127	"	" . . .	" . . .	Могиловска . . .	Могилово
128	"	" . . .	" . . .	Плодовитовска . . .	Плодовитово
129	"	" . . .	" . . .	Винаровска . . .	Винарово
130	"	" . . .	" . . .	Сладъкь-Кладенецъ	Сладъкь-Кладенецъ
131	"	" . . .	Борисовградска . . .	Борисовградска . . .	Бор. совградъ
132	"	" . . .	" . . .	Любеновска . . .	Люб.ново
133	"	" . . .	Хасковска . . .	Кривополска . . .	Кривополе
134	"	" . . .	" . . .	Дол.-Ботьовска . . .	Дол.-Ботьово
135	"	" . . .	Харманлийска . . .	Тъникова . . .	Тъниково
136	"	" . . .	" . . .	Вълг.-Шолянска . . .	Вългар.-Поляна
137	"	" . . .	Османпазарска . . .	Череповска . . .	Черепово
138	"	" . . .	Ескиджумайска . . .	Падърларска . . .	Падърларъ
139	"	" . . .	" . . .	" . . .	Башларь
140	"	" . . .	" . . .	Тичанска . . .	Собиджиларь
141	"	" . . .	Ескиджумайска . . .	Ески-Джумая . . .	Ески-Джумая
142	"	" . . .	" . . .	" . . .	Атларь
143	"	" . . .	" . . .	" . . .	Зарлъ-Къй
144	"	" . . .	" . . .	" . . .	Кара-Къшла
145	"	" . . .	" . . .	" . . .	Геренъ

Гр. София, 8 декември 1907 год.

Началникъ на отдѣлението: Ив. Тюлевъ.

Въдомостъ

за постъпилите прѣзъ мѣсяцъ ноември 1907 год. общински данъци.

Наименование на учрѣжденията, прѣзъ които се сбиратъ данъците	К о с в е н и д а н ъ ц и										Всичко	
	Отъ спиртъ		Отъ бира		Отъ тютюнъ		Отъ захаръ		Отъ други предмети			
	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.		
Митници	5.592	15	466	85	134	10	80.740	45	384.723	20	—	
Акционни управления	229.736	98	28.548	20	31.580	82	18.000	20	—	—	310.867	
Финансови управления	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3.494	
Всичко	235.329	13	29.014	55	31.714	92	98.741	65	384.723	21	3.494	
Остава за събиране на 1 декември 1907 год.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	786.017	
	—	—	—	—	—	—	—	—	226.392	20	226.392	

Началникъ на отдѣлението за общинските налози: Д-ръ Ст. Щоневъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Отъ Министерството на Търговията и Земедѣлието.

По описание границитѣ и установяване собственостъта на горитѣ.

Берковско лѣсничество.

ПРОТОКОЛЪ

№ 304.

Днесъ, на 18 юлий 1906 год., долуподписаниетъ помощникъ-лѣсничей, Никола Стоевъ, въ присъствието на опълномощенитѣ лица отъ с. Клисурата Цвѣтко Стефановъ и Михаил Истатковъ и конния горски стражарь, Коста Йоцовъ, съгласно чл. 3 отъ Закона за горитѣ, на самото място установихъ и описахъ границитѣ на училищната гора „Черемушница“, находяща се въ Берковска околия, Вратчански окрѣгъ, въ землището на с. Клисурата, принадлежаща на Клисурското основно училище, съ пространство отъ около 15 декара.

Границите сѫ слѣдующитѣ: сѣверъ: долъ; западъ: пасище; югъ: пасище; изтокъ: Меню и Петър Тавинъ съ нива. Описаната въ настоящия протоколъ гора е оставена отъ дрѣво врѣме на ползуване на Клисурското училище. Ползуването отъ дървата и пашата въ гората принадлежи на училището въ с. Клисурата.

Настоящиятъ протоколъ, съгласно чл. 3 отъ Закона за горитѣ, има сила на владѣтелъ документъ.

Подписьъ, помощникъ-лѣсничей: Н. Стоевъ.

ПРОТОКОЛЪ

№ 305.

Днесъ, на 18 юлий 1906 год., долуподписаниетъ Берковски помощникъ-лѣсничей, Никола Стоевъ, въ присъствието на опълномощенитѣ лица отъ с. Клисурата Цвѣтко Стефановъ и Михаил Истатковъ и конния горски стражарь, Коста Йоцовъ, съгласно чл. 3 отъ Закона за горитѣ, на самото място установихъ и описахъ границитѣ на пасището „Докинъ шишекъ“, находящи се въ Берковска околия, Вратчански окрѣгъ, въ землището на с. Клисурата, принадлежаща на Костадинъ Николовъ отъ с. Клисурата, съ пространство отъ около 10 декара.

Границите сѫ слѣдующитѣ: на изтокъ: Попова вада; сѣверъ: общинска гора; западъ: барата „Дукатовецъ“; югъ: Николовъ Костадинъ съ ливада. Описането въ настоящия протоколъ пасище е оставено отъ дрѣво врѣме за ползуване на с. Клисурата. Ползуването отъ пашата въ пасището принадлежи на жителите отъ с. Клисурата.

Настоящиятъ протоколъ, съгласно чл. 3 отъ Закона за горитѣ, има сила на владѣтелъ документъ.

Подписьъ, помощникъ-лѣсничей: Н. Стоевъ.

ПРОТОКОЛЪ

№ 306.

Днесъ, на 18 юлий 1906 год., долуподписаниетъ помощникъ-лѣсничей, Никола Стоевъ, въ присъствието на опълномощенитѣ лица отъ с. Клисурата Цвѣтко Стефановъ и Михаил Истатковъ и конния горски стражарь, Коста Йоцовъ, съгласно чл. 3 отъ Закона за горитѣ, на самото място установихъ и описахъ границитѣ на частната гора „Черемушница“, находяща се въ Берковска околия, Вратчански окрѣгъ, въ землището на с. Клисурата, съ пространство отъ около 25 декара.

Границите сѫ слѣдующитѣ: изтокъ: Мито Вършешки съ ливада; Станко Пауновъ съ нива, Нацо Ангеловъ съ нива; сѣверъ: Иванъ Поповъ съ нива, Юранъ Петровъ съ ливада; западъ: общинска гора; югъ: Мито Вършешки. Описаната въ настоящия протоколъ гора стопанинъ я притеежава по

наследство и принадлежи на 7 души. Ползуването отъ дървата и пашата въ гората принадлежи на стопанинъ.

Настоящиятъ протоколъ, съгласно чл. 3 отъ Закона за горитѣ, има сила на владѣтелъ документъ.

Подписьъ, помощникъ-лѣсничей: Н. Стоевъ.

ПРОТОКОЛЪ

№ 307.

Днесъ, на 18 юлий 1906 год., долуподписаниетъ помощникъ-лѣсничей, Никола Стоевъ, въ присъствието на упълномощенитѣ отъ с. Клисурата лица, Цвѣтко Стефановъ, Михаил Истатковъ и конния горски стражарь, Коста Йоцовъ, съгласно чл. 3 отъ Закона за горитѣ, на самото място установихъ и описахъ границитѣ на частната гора „Дакинъ шишекъ“, находяща се въ Берковска околия, Вратчански окрѣгъ, въ землището на с. Клисурата, принадлежаща на Ат. Василовъ, Костадинъ Николовъ и Георги Стицинъ отъ с. Клисурата, съ пространство отъ около 15 декара.

Границите сѫ слѣдующитѣ: изтокъ: ливада на Ат. Василовъ; сѣверъ: пашалъкъ; западъ: пътъ; югъ: Георги Стицинъ съ ливада и долъ. Описаната въ настоящия протоколъ гора стопанинъ я притеежава по наследство и покупка. Ползуването отъ дървата и пашата въ гората принадлежи на стопанинъ.

Настоящиятъ протоколъ, съгласно чл. 3 отъ Закона за горитѣ, има сила на владѣтелъ документъ.

Подписьъ, помощникъ-лѣсничей: Н. Стоевъ.

ПРОТОКОЛЪ

№ 308.

Днесъ, на 18 юлий 1906 год., долуподписаниетъ помощникъ-лѣсничей, Никола Стоевъ, въ присъствието на упълномощенитѣ отъ с. Клисурата лица, Цвѣтко Стефановъ, Михаил Истатковъ и конния горски стражарь, Коста Йоцовъ, съгласно чл. 3 отъ Закона за горитѣ, на самото място установихъ и описахъ границитѣ на частната гора „Докинъ шекъ“, находяща се въ Берковска околия, Вратчански окрѣгъ, въ землището на с. Клисурата, принадлежаща на Костадинъ Николовъ отъ с. Клисурата, съ пространство отъ около 10 декара.

Границите сѫ слѣдующитѣ: изтокъ: ливада на К. Николовъ; сѣверъ: оконъ; западъ: бара „Дукатовецъ“; югъ: пътъ. Описаната въ настоящия протоколъ гора стопанинъ я притеежава по покупка. Ползуването отъ дървата и пашата въ гората принадлежи на стопанинъ.

Настоящиятъ протоколъ, съгласно чл. 3 отъ Закона за горитѣ, има сила на владѣтелъ документъ.

Подписьъ, помощникъ-лѣсничей: Н. Стоевъ.

Телеграми.

(Българска телеграфна агенция).

Берлинъ, 14 декември. („Волфъ Бюро“). По процеса на г-нъ Харденъ, въ началото на днешното заседание прѣдседателъ на съда съобщи, че е получилъ една телеграма, която извѣстява, че г-жа фонъ Елбе е болна на легло. Прокурорътъ и защитата се съгласиха върху въпросите, които ще се прѣложатъ на професоръ Швенингеръ. Слѣдъ това, биде изслушанъ, въ качествъ на свидѣтель, д-ръ Фрай отъ Виена.

Върху твърдението на г-нъ Харденъ, че князъ Бисмаркъ билъ обвинявалъ князъ Ейленбургъ въ хомосексуалностъ, „Лайпцигъ Нойстенъ Нахрихтенъ“ заявява, че до самото си падане бившиятъ канцлеръ билъ въ най-добри отношения съ князъ Ейленбургъ. Графъ Ревентловъ говори върху намѣренията, които е ималъ обвиняемиятъ като е обнародвалъ извѣстните свои статии. Заседа-

пието се отложи за понедѣлникъ, тѣй като утрѣ, сѫбота, професоръ Швайнингенъ ще бѫде изслушанъ отъ специална комисия.

Римъ, 15 декемврий. („Стефани“). Папата прие австро-унгарскиятъ и испанскиятъ посланици и руския министъръ, които му поднесоха свойтъ поздравления по случай на новата година.

Римъ, 15 декемврий. („Стефани“). Споредъ както съобщава „Трибуна“, военниятъ министъръ подалъ оставката си. Възможно било тоя постъ да се засне отъ не военно лице.

Прѣнататъ напослѣдъкъ слухове, относително нѣкакво дохождане на царя въ Италия, со опровергавать. До сега не били водени никакви прѣговори по тоя въпросъ.

Парижъ, 15 декемврий. („Хавасъ“). Г-нъ Клемансъ опровергава слуховетъ, че имало недоразумѣние между правителството и генералъ Дрюдъ. Послѣдниятъ се връщашъ въ Франция само поради здравословни причини.

Сенатътъ одобри бюджеттъ на министерствата на войната, на колониите и на общите сгради.

Парижъ, 15 декемврий. („Хавасъ“). Кондуктъ дука и г-нъ Фалиеръ си размѣниха посѣщенія.

Нови поройни дъждове сѫ паднали въ южна Франция. Въ нѣкои мѣста пакъ имало наводнения.

Петербургъ, 15 декемврий. („Петер. Агентство“). Думата прие законопроектъ за отпушкането на кредитъ отъ 15.182.000 рубли, които ще послужатъ за подпомагане на пострадалото отъ гладъ население.

Думата отложи, слѣдъ това, заседанията си до 29 декемврий.

Будапеща, 15 декемврий. („Кор. Бюро“). Тая вечеръ станаха нѣколко експлозии по разни мѣста на единъ подземенъ каналъ. Причина на експлозиите сѫ разчинъ масла, които много фабрики изливали въ канала, въпрѣки запрѣщението на градските власти. Има нѣколко души леко и тежко ранени. Циркуляцията изъ улицата, дѣто станаха експлозиите, се прѣкъсна.

Загребъ, 15 декемврий. („Кор. Бюро“). Новиятъ хърватски банъ, г-нъ Ракоци, разви своята програма. Той заяви, че взема въ съображеніе желанията на хърватите, относително въвеждането на хърватския езикъ по желѣзопътните линии въ Хърватско.

Цариградъ, 15 декемврий. Понеже мѣрките, които се взеха противъ Ибрахимъ-паша, водителятъ на кюрдите, не сѫ приложени на дѣло, кюрдското движение се е усилило. Днесъ стана известно, че кюрдите нападнали градът Карпуть и го изгорили слѣдъ завземането му. Тѣ напрѣдвали кѣмъ съверъ.

Цариградъ, 15 декемврий. („Кор. Бюро“). Прѣнататъ слухове, че Русия подкрепляла вселенската патриаршия въ борбата ѝ противъ езархията, сѫ безосновни.

Цариградъ, 15 декемврий. („Кор. Бюро“). Споредъ твърдната на турците, рускиятъ и персийскиятъ делегати, които сѫ натоварени да уредятъ пограничниятъ въпросъ, се събрали въ Урмияхъ.

Цариградъ, 15 декемврий. („Кор. Бюро“). Ерзерумскиятъ мюфтия, който е арестуванъ като организаторъ на мюхамеданското движение въ вилаета, щѣль да бѫде доведенъ тукъ.

Опитътъ за отстранението на народните демонстрации противъ многобройните арести, не сполучилъ.

Цариградъ, 15 декемврий. („Кор. Бюро“). Слуховетъ за избухване на криза въ великото везирство, не се потвърдяватъ.

Великиятъ везиръ е само малко неразположенъ.

Петербургъ, 15 декемврий. („Петер. Агентство“). Владивостокскиятъ комендантъ е потвърдилъ присѫдата на военния сѫдъ противъ 73 моряци, които се обвиняватъ заради участие въ бунта на капониерката „Манджуръ“. Смъртното наказание на петима отъ осъдените е замѣнено съ вѣченъ крѣостенъ затворъ, 2 души ще бѫдатъ изпратени въ дисциплинарните батальони. 20 души сѫ били оправдани.

Парижъ, 15 декемврий. („Хавасъ“). Въ една депеша отъ Миланъ, обнародвана въ „Еко де Пари“, се потвърдява новината, че идущата пролѣтъ италианскиятъ кралъ ще има свидѣане съ английскиятъ крал и съ германскиятъ императоръ. Казватъ, че дори едновременната срѣща на тримата владѣтели не е нѣщо невъзможно.

Лондонъ, 15 декемврий. („Райтеръ“). Въ една рѣчъ, която произнесе снощи, военниятъ министъръ г-нъ Халдейнъ заяви, че ако войната е национално бѣдствие, прѣнебрѣгането на нужните приготовления е тоже бѣдствие. Англия трѣбва да се грижи, щото влиянието на нейното външно министерство да има ефикасно влияние, безъ да се вдъхновява обаче отъ агресивни намѣрения.

Казабланка, 16 декемврий. („Хавасъ“). Слуховетъ, относително прѣдстоящето настѫживане къмъ Медиуна, се потвърдяватъ.

Вчера, нѣколцина часови стрѣляли върху една непрѣтелска шайка, която нападнала единъ керванъ; двама мароканци били убити.

Мадридъ, 16 декемврий. („Хавасъ“). Камаратъ прие приходния бюджетъ.

Парижъ, 16 декемврий. („Хавасъ“). Въпрѣки съпротивлението на г-нъ Кайо, сенатътъ вмѣсти въ закона върху финансите една поправка, съ която се заповѣдава да се направи нова оцѣнка на приходите отъ непокритите имоти.

Парижъ, 16 декемврий. („Хавасъ“). Обилни снѣгове сѫ паднали въ сѣвероизточна и срѣдна Франция.

Верлингтонъ, 16 декемврий. („Райтеръ“). Работническиятъ депутатъ Керъ Харди е станалъ жертва на една катастрофа като изтувалъ съ автомобилъ.

Виена, 16 декемврий. („Кор. Бюро“). Съобщаватъ отъ Краковъ, че бившиятъ министъръ на финансите, г-нъ Дунаевски, се помина миналата ноќь.

Петербургъ, 16 декемврий. („Петер. Агентство“). Вчера при прѣниата по процеса на ония депутати отъ втората Дума, които сѫ се подписали подъ виборското възвание, бившиятъ депутатъ, г-нъ Рамишили, нападна много строго правителството. Слѣдъ това прокурорътъ г-нъ Сиберъ разясни, че отъ правителствено гледище самия фактъ, дѣто е редактирано възвание на финландска територия, не би могълъ да се прѣслѣдва по сѫдебенъ редъ, но разпространяването на възванието въ Русия трѣбва да се накаже споредъ закона. При излизането си отъ засѣдателната зала обвиняемите бидоха поздравени съ ентусиазъмъ отъ събраното прѣдъ сѫда множество.

Цариградъ, 16 декемврий. („Кор. Бюро“). Посланиците на великите сили се събрали днесъ слѣдъ пладне у доайена на дипломатическото тѣло, германскиятъ

посланикъ баронъ Маршалъ Фонъ Биберщайнъ, за да подпишатъ колективнатаnota относително продължението мандатитъ на органите на реформената акция. Нотата още днесъ ще се прѣдаде на Портата.

Римъ, 16/ декември. („Стефани“). Кралът прие оставката на военния министър и назначи на негово място сенаторът г-нъ Казана, инженеръ. Вѣстниците одобряватъ това назначение, което щъло да позволи да се осъществятъ нуждите за армията реформи. Досегашниятъ воененъ министъръ, генералъ Вигано, е натоваренъ съ командуването на флорентинския армейски корпусъ.

Понеже здравето на Аостката херцогиня, която се намира въ Каиро, се е подобрило, тя ще замине насъкоро за Кардумъ.

Инженерът Копада е на пътъ да привърши своите проекти относително канала, който ще свързга Генуа съ Констанцкото езеро. Дължината на канала ще бъде 591 километра.

Вергинъ, 16 декември. („Волфъ Бюро“). Съобщаватъ отъ Билефелдъ, че се поминалъ професоръ Ханцлеръ. Дълги години той бъше наставникъ на императора когато последниятъ бъше още прѣстолонаследникъ.

Бюлетинъ за врѣмето.

Издава централната метеорологическа станция въ София.

(За 7 часътъ варанъ).

Дата и място	Барометъръ редуциранъ на 0° и на морско равнище	Температура на въздуха въ сантиметри				Посока на вѣтъра. Сила	Влажностъ въ % Валежъ въ литри за денонощие	Обачностъ 0—4 Сифън. покривъ въ см.	Разни явления				
		На 7 часът варанъ		Прѣзъминалото денонощие									
		Максимална	Минимална										
16 декември. 1907.													
Петропуръ	753,1	-16,6	-	-	3	1	86	2	4	Вчера и нощесъ слабъ снѣгъ			
Прага	758,3	-5,0	-2	-5	ССИ	1	95	-	4				
Салцбургъ	754,4	-0,4	-	-	Тихо		95	-	4				
Виена	754,8	0,8	8	1	СЗ	1	98	1	4				
Буда-Пеща	755,2	3,1	5	3	СЗ	1	91	-	2				
Триестъ	751,1	10,1	12	10	И	1	68	1	4				
Туринъ	752,9	4,0	8	2	Тихо		98	32	4				
Флоренция	750,2	8,0	13	7	И	0	92	1	3				
Ливорно	749,0	9,0	15	8	СИ	4	95	11	4				
Римъ	741,4	9,4	13	9	ЮИ	2	87	23	4				
Неаполъ	750,6	8,8	13	9	СИ	0	89	25	4				
Бринидизи	754,5	12,0	17	10	ЮЮИ	4	78	-	4	Вчера изобиленъ дъждъ			
Палермо	752,7	10,2	16	9	ЮЗ	3	80	4	4	Нощесъ дъждъ			
Цариградъ (въ 8 ч.)	-	-	-	-	-	-	-	-	-				
Букурещъ (въ 8 ч.)	753,7	-2,7	8	-3	Тихо		100	-	4	Мъгла			
Бълградъ	758,8	3,8	12	8	ЮИ	4	78	-	2				
Петрополъ	-	-0,5	-0	-2	ЮЗ	2	100	0	4	8			
Ломъ	759,1	0,5	2	0	Тихо		100	0	4	Вчера и нощесъ слабъ дъждъ и мъгла			
Пловдивъ	757,6	-1,6	2	3	Тихо		10	-	4	Мъгла			
Габрово	756,9	7,3	9	-3	ЮЮЗ	1	71	-	4				
Обр.-Чифликъ Русе .	758,7	-8,6	8	-6	Тихо		100	-	3	Мъгла и слана			
София	758,2	-2,2	3	-3	Тихо		98	-	4	Вчера и нощесъ мъгла и скрѣжъ			
Шуменъ	-	1,7	10	3	3	0	-	-	-				
Варна	759,4	3,9	9	0	ССИ	0	9	-	4				
Бургасъ	759,2	2,4	10	1	ЮЮЗ	0	99	-	4	Морето леко развълнувано			
Сливенъ	759,3	5,8	6	-1	ЮЮЗ	0	94	-	4	Морето много спокойно			
Стара-Загора	-	5,2	6	-2	Тихо		91	-	4				
Казанликъ	759,6	2,4	7	-3	Тихо		100	0	4	Нощесъ слабъ дъждъ и мъгла			
Хасково	760,1	3,6	7	-2	Тихо		94	-	4				
Садово	759,3	2,1	6	-3	Тихо		93	0	4	Нощесъ слабъ дъждъ			
Пловдивъ	759,5	2,7	7	1	Тихо		96	-	4				
Чепеларе	759,7	2,7	9	-2	ЗЮЗ	0	97	0	4	Снощи капки дъждъ			
Самоковъ	759,5	-1,8	7	-2	ЮИ	0	98	-	4	Мъгла			
Рилски-Мънастиръ .	-	-	-	-	-	-	-	-	-				
Кюстендилъ	757,5	1,2	10	1	Тихо		90	-	4				
София	759,6	-0,2	6	0	ЮЗ	0	97	-	4				
17 декември. 1907.													
София	756,5 ¹⁾	3,2 ¹⁾	6	-1	Тихо		97	-	4	Мъгла			

¹⁾ Само на 0° редуцирано - 770,1. ²⁾ Данъ на този денъ: 1,9

ОБЯВЛЕНИЯ.

Таксата за обнародване на обявления е: 1. За единъ редъ въ стълбецъ или заетото му място 30 стотинки; 2. Таксуването става и на дума по 5 стотинки, съ прибавление по 30 стотинки за заглавие, дата и подпись, ако тъз заемат отдельни редове; 3. За следните публикации се плаща по 3 стотинки на дума. За двукратно обнародване таксата се удвоява, за трикратно — утрова и т. н.

Стойността на абонамента и публикациите се внася въ държавните контролорства и получените квитанции изпращат до Дирекцията на Държавната Печатница. Поръчки, непридружени съ контролорски квитанции, не се изпълняватъ.

Министерство на Общ. Сгради, Пътищата и Съобщенията.

Главна Дирекция на пътищата, благоустройството и сградите, отдавление мостове и шосета.

ОБЯВЛЕНИЕ № 19.236.

На 14 януари 1908 г., въ 3 частът слъдът пладне, въ помъщението на Старозагорското окръжно финансово управление, ще се поднови търгъ, съ явна конкуренция, за отдаване на пръдприемач направата на единъ мостъ, отъ 500 метра отворъ, съ желъзна конструкция, надъ селската река, въ с. Въль-каденец, Новозагорска околия, по междуселския път за станция Раднево.

Приблизителната стойност на пръдприятието възлиза на 4708 л. — Съгласно чл. 49 отъ Закона за обществените пръдприятия, желаещите да взематъ участие въ търга, тръбова да внесатъ залогъ отъ 235 л.

Намалението или увеличението щеставатъ върху единичните цѣни, въ проценти, безъ дроби.

Книжата по пръдприятието могатъ да се видятъ всички присътственъ день, въ управлението на Старозагорския окръженъ инженеръ и въ дирекцията.

Гр. София, 14 декември 1907 год.

Отъ дирекцията.

Канцелария на Народното Събрание.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4466. — Тъй като обявениетъ на 10 того търгъ, за доставката на 200 куб. метра сухи дъбови дърва за горене, нужни за отопление помъщението на Народното Събрание, не се състои, по неявяване на конкуренти, то обявява се новъ търгъ, за същото количество и стойност, който ще се произведе на 22 того, въ 3 частът слъдът пладне, въ помъщението на Софийското окръжно финансово управление. — Намалението ще почнатъ отъ цѣната, която предложи първиятъ конкурентъ.

Съгласно чл. 49 отъ Закона за обществените пръдприятия, желаещите да взематъ участие въ търга тръбова да внесатъ залогъ 120 л.

Книжата по това пръдприятие могатъ да се видятъ всички присътственъ денъ отъ 9—12 частът пръди пладне и отъ 2—6 слъдът пладне, въ канцеларията на Софийското окръжно финансово управление.

София, 12 декември 1907 год.

2—2 Началникъ на канцеларията: Т. Кировъ.

Държавенъ конезаводъ „Кабиюкъ“.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2492. — Дирекцията на държавния конезаводъ „Кабиюкъ“, при Шуменъ, явява на интересую-

щите се, че на 10 януари 1908 год., въ помъщението на Шуменското окръжно финансово управление, отъ 10—12 частът пръди обѣдъ, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за доставката на 400.000 килограма овесъ и 140.000 кгр. ечемикъ, нуждни за храна на добитъка при конезавода и ония отъ военното ремонтно конско депо въ „Кабиюкъ“, при Шуменъ, презъ 1908 год.

Приблизителната стойност на пръдприятието възлиза на 80.000 лева. Исканиятъ залогъ, за правоучастие въ търга, е 5% отъ стойността на пръдприятието.

Желаещите да взематъ участие въ търга, да се съобразятъ съ Закона за обществените пръдприятия, относителните задълженията на пръдприемачите. — Поемните условия по пръдприятието могатъ да се видятъ всички присътственъ дни и часъ, отъ 8—12 частът пръди обѣдъ и отъ 2—5 частът слъдът обѣдъ, въ горюването финансово управление. — Кабиюкъ, 30 ноември 1907 год.

Директоръ: Н. А. Кърджиевъ.

3—3

Счетоводителъ: Н. Петковъ.

Самоковско градско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6657. — Тъй като общиятъ съвѣтъ даде мнѣние да не се одобрява по ниска цѣна произведения на 27 ноември т. г., търгъ, за отдаване на закупувачъ събирането на общинските бории „кантарина“ и „кривина“, въ община за 1908 год., затова се извѣстява интересуващите лица, че на 22 того, въ 3 частът подиръ обѣдъ, ще се произведе новъ търгъ, по същите условия. — Залогъ, се иска 270 л.

Поемните условия сѫ на разположение на заинтересованите. — Желаещите да конкуриратъ нека се съобразятъ съ чл. 11 отъ Закона за обществените пръдприятия.

Гр. Самоковъ, 12 декември 1907 год.

Кметъ: Хр. З. Зографовъ.

1—(8436)—1

Секретаръ: И. В. Чичановъ.

Старозагорско градско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 12.845. — Общинското управление обявява на интересуващите се, че продава, чрезъ публиченъ търгъ, 4 новопланирани дворни общински място.

Търговетъ ще се произведатъ както слѣдва: на 9 януари 1908 год., отъ 9 до 11 частът пръди обѣдъ, за продажба на дворно място въ кварталъ 54, № 12, отъ 330 кв. метра, първоначално—350 л.; отъ 3 до 5 частът слъдът обѣдъ: 1) за продажбата на дворно място въ кварталъ 58, р. № XVIII, отъ 247.5 кв. метра, първоначално—300 лева; 2) дворно място въ кварталъ 67, а отъ 499.50 квадратни

метра, първоначално — 550 л.; 3) дворно място въ кварталъ 67, № 9, отъ 467·50 кв. метра, първоначално — 500 л.

Залогъ 5%. — Търговетъ ще се произведатъ на съмѣтъ мяста. — Тръжнитъ книжа могатъ да се виждатъ всѣки присѫтственъ день, въ общинското управление.

Гр. Стара-Загора, 7 декември 1907 год.

1—(8437)—1 Отъ общинското управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 13.007. — Общинското управление обявява на интересуващите се, че въ канцеларията му, на 20 того, отъ 3 до 5 часът слѣдъ обѣдъ, ще се произведе търгъ, за доставката на 200 тенеки газъ и 200 тестета кибритъ. — Първоначална цѣна 6 л. за газъта и 0·45 л. за кибрита, залогъ 5%. — Тръжнитъ книжа могатъ да се виждатъ всѣки присѫтственъ день, въ общинското управление. — Гр. Стара-Загора, 10 декември 1907.

1—(8438)—1 Отъ общинското управление.

Варненско градско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 15.733. — На 10 януари 1908 г., въ 9 часът прѣдъ обѣдъ, съ тайна конкуренция (мало-наддаване), ще се произведе търгъ, за отдаване на прѣдприемачъ поправката на улицата „Драгоманъ“, въ частта й между улиците „Мария-Луиза“ и „Съборна“, тъй като произведениятъ, на 13 ноември т. г., търгъ, не се утвѣрдява. — Оферти ще се приематъ отъ 9 до 11 часът прѣдъ обѣдъ. — Приблизителната стойност на прѣдприятието е 6217 л. и 18 ст. — Чл. 11 отъ Закона за общественитетъ прѣдприятия ще се строго съблудава.

Залогъ, за правоучастие въ търга, се иска 311 л., внесени въ Народната или Земедѣлческа банки.

Книжата по този търгъ могатъ да се видятъ всѣки присѫтственъ день и часъ, въ общинското техническо отдѣление. — Гр. Варна, 10 декември 1907 год.

1—(8434)—1 Отъ кметството.

ОБЯВЛЕНИЕ № 15.778. — Понеже обявениетъ, на 10 того, търгъ, за отдаване на прѣдприемачъ събирането на общинските берии „кантарина“ и „криница“, не се състоя, по не явяване на конкуренти, то за сѫщата цѣлъ Варненското градско общинско управление обявява на интересуващите се за знание, че въ помѣщението на сѫщото управление, на 20 декември т. г., ще се произведе новъ търгъ, съ тайна конкуренция.

Оферти ще се приематъ отъ 9 до 11 часът прѣдъ пладне. — Приблизителната стойност на прѣдприятието е 50.000 л. — Конкурентътъ, за да бѫдатъ допуснати да взематъ участие въ търга, трѣбва да прѣставяъ удостовѣрение отъ Българската Народна или Земедѣлческа Банки, за внесенъ залогъ 2500 л. и документътъ, прѣвидени въ чл. 11 отъ Закона за общественитетъ прѣдприятия. — Книжата по търга сж на разположението на интересуващите се всѣки присѫтственъ день и часъ, въ канцеларията на общинското управление.

1—(8435)—1 Отъ кметството.

Каменешко селско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1603. — На 20 декември 1907 год., въ 3 часът слѣдъ обѣдъ, въ помѣщението на Каменешкото селско общинско управление, Хасковска околия, ще се произведе публиченъ търгъ, съ явна конкуренция, за отдаване

подъ наемъ 13 дек. общинско място, отстѫпено на училището, въ мястността „Горния Кайрякъ“, („Дѣдо Танева кладенецъ“), за обработка за 2 години, т. е. отъ 1 януари 1908 год. до 31 декември 1909 год.

Приблизителната стойност на прѣдприятието възлиза на 50 лева — Съгласно чл. 49 отъ Закона за общественитетъ прѣдприятия, желающите да взематъ участие въ търга, трѣбва да внесатъ залогъ отъ 2·50 л.

Наддаването или намалението щеставатъ върху първоначалната цѣна, безъ дроби. — Книжата по търга могатъ да се видятъ всѣки присѫтственъ день, въ управлението на общината. — Всички разноски по търга (гербови марки, данъкъ върху прѣдприятието, публикацията на обявленето и пр.) сж за смѣтка на конкурента, върху когото остане търгътъ. — С. Каменешъ, 26 ноември 1907 год.

Кметъ: М. В. Чилингировъ.

1—(8439)—1 Секр.-бирникъ: И. В. Теневъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1641. — Понеже произведените на 7 октомври търгъ, за отдаване на прѣдприемачъ общинските берии „интизапъ“ и „кань-акчисъ“, за времето отъ 1 януари 1908 год. до 31 декември сѫщата година, не се отвѣрдяватъ отъ г-на Старозагорския окръженъ управител, понеже получените цѣни сж много ниски и неизносни за общината, то управлението обявява на интересуващите се, че на 30 декември, въ 3 часът слѣдъ пладне, въ канцеларията на сѫщото управление, ще се произведе втори търгъ, за горните берии.

Търгътъ ще се продължи до 5 часът слѣдъ пладне. Залогъ, за участие въ търга, се иска 15 л.

Понежи условия и другите тържни книжа могатъ да се видятъ всѣки присѫтственъ день, въ канцеларията на общинското управление. — Всички разноски по търга (гербови марки, данъкъ върху прѣдприятието, публикацията на обявленето и пр.) сж за смѣтка на конкурента, върху когото остане търгътъ.

С. Каменешъ, 6 декември 1907 год.

Кметъ: М. В. Чилингировъ.

1—(8440)—1 Секр.-бирникъ: И. В. Теневъ.

Пловдивски епархийски духовенъ съвѣтъ.

ПРИЗОВКА № 7161. — Призовава се Василь Петровъ отъ с. Сатж-бегово, Станимашка околия, сега въ неизвѣстность, да се прѣстави прѣдъ съвѣта най-късно до 3 мѣсека отъ послѣдното, трикратно публикуване настоящата призовка въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“, за да отговори по заведеното, отъ съпругата му Атанаса Василева отъ сѫщото село, бракоразводно дѣло. — Въ случай на неяване, дѣлото ще се разгледа и рѣши задочно.

Пловдивъ, 5 декември 1907 год.

2—(8407)—3 Главенъ писаръ: Н. Груевъ.

Ловешки епархийски духовенъ съвѣтъ.

ПРИЗОВКА № 3302. — Ловешкиятъ епархийски духовенъ съвѣтъ призовава Мико Димитровъ изъ с. Скобелево, Ловчанска околия, съ неизвѣстство място, да се яви въ съвѣта най-късно слѣдъ три мѣсека отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“, за да отговори по дѣлото, заведено отъ съпругата му Къна Вълчова отъ сѫщото село, за бракоразводъ.

Въ противенъ случай дѣлото ще се разгледа и рѣши задачно. — Гр. Ловечъ, 3 декември 1907 год.

2-(8409)-3 За главенъ писаръ: Д. Л. Дановъ.

Пловдивски окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА № 6258. — Пловдивскиятъ окръженъ съдъ, на основание членове 230 и 232 отъ Гражданското съдопроизводство, призовава Петър Тръндафиловъ отъ гр. Пловдивъ, сега съ неизвестно мястоожителство, да се яви лично или чрезъ законенъ повъреникъ слѣдъ три мѣсесца отъ дена на послѣдното трикратно обнародване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря по заведеното противъ него и Тодоръ Тръндафиловъ и Анна С. Стаматова, отъ гр. Пловдивъ, търговско частно производство № 176/907 год., отъ страна на Василаки Пападимитриу отъ сѫщия градъ, за прѣкратяване и ликвидиране на дружеството Ст. Стаматовъ & С-ие, понеже въ противенъ случай съдътъ ще разгледа дѣлото задачно.

Гр. Пловдивъ, декември 1907 год.

Прѣдседателъ: Д. Ангеловъ

2-(8424)-3

Секретаръ: И. в. Ишиклиевъ.

Силистренски окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА № 8505. — Силистренскиятъ окръженъ съдъ, призовава Мустафа Дели-Мехмедовъ отъ с. Бешъ-Тепе, Куртбунарска околия, а сега въ Турция съ неизвестно мястоожителство, да се яви въ съдебната му зала, въ първия присъственъ день, слѣдъ три мѣсесца отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ 9 часътъ прѣди обѣдъ, лично или чрезъ законенъ повъреникъ, въ качеството на отстъпникъ по гражданското частно производство, № 271/907 год., заведено по частната жалба на Куртбунарския земедѣлчески банковъ клонъ, противъ опрѣдѣлението на Куртбунарския мирови съдия, № 61, отъ 24 февруари т. год., постановено по гражданското му частно производство № 56/907 год. — Гр. Силистра, 1 декември 1907 год.

Прѣдседателъ: И. в. Геневъ.

3-(8383)-3

Секретаръ: Д. Т. Спасовъ.

Шуменски окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА № 2364. — Шуменскиятъ окръженъ съдъ, на основание членове 230 и 232 отъ Гражданското съдопроизводство, призовава Мехмед Али Беевъ отъ гр. Ески-Джумая, а сега въ Турция съ неизвестно мястоожителство, да се яви въ камарата му слѣдъ три мѣсесца отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да присъствува при разглеждането частната жалба на Али Шакировъ, пълномощникъ на Нефийе х. Джалилъ Ефендиева отъ гр. Ески-Джумая, противъ опрѣдѣлението на Ескиджумайския мирови съдия, съ което е утвърдена продажбата на три къса нива собственостъ нему, продадени за удовлетворение дългътъ му къмъ Стефанъ Поповъ и С-ие отъ гр. Османъ-Пазаръ, по изпълнителното дѣло № 1414/904 год.; въ противенъ случай съдътъ ще постъпи съгласно чл. 647 отъ Гражданското съдопроизводство. — Гр. Шуменъ, декември 1907 год.

Прѣдседателъ: И. Чанковъ.

3-(8325)-3

Секретаръ: Д. Иановъ.

Русенски окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА № 12180. — Русенскиятъ окръженъ съдъ, призовава Манолъ и Боянъ Хр. Иванови отъ гр. Русе, наследници на покойния Христо Ивановъ, бившъ Русенски житель, да се явятъ въ залата на сѫщия съдъ — гражданско отдѣление — въ първия присъственъ день, слѣдъ три мѣсесца отъ последното трикратно публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“, на настоящата призовка, за да отговарятъ по иска, заведенъ противъ Петрана Хр. Иванова за искъ 33.550 л. — Въ сѫщия срокъ лицата сѫ длъжни да укажатъ на съдебния си адресъ въ гр. Русе — лице на което да се връчватъ всички призовки и други съдебни книжа, адресирани до тѣхъ; иначе тѣ ще се прилагатъ въ цѣлостъ къмъ дѣлото и процедурата по връчването имъ ще се счита за изпълнена.

Подпрѣдседателъ: (не се чете).

3-(8324)-3

Подсекретаръ: К. Генчевъ.

Плевенски окръженъ съдъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 1673. — Плевенскиятъ окръженъ съдъ въ разпоредително заседание, на 21 ноември 1907 год., при съставъ: прѣдседателъ Ив. Брѣнековъ, членове Маринъ Илиевъ и Георги Маноловъ, при подсекретаря В. Поповъ и съ участието на прокурора Радко Кюркчиевъ, слуша докладвания въпредъ отъ прѣдседателя, относително Гражданското частно производство, № 624/907 г., заведено по осиновяване на Евгеница Гачева Фаркутилева отъ гр. Плевенъ и Христо Балевъ отъ гр. Севлиево, живущъ въ гр. Плевенъ, отъ Димитъръ Томовъ Малашки и Ненка Димитрова отъ сѫщия градъ. — Съдътъ слѣдъ изслушване доклада и заключението на прокурора и възъ основание членове 35 и 36 отъ Закона за осиновяване неизвестнороденитѣ дѣца и за узаконението имъ, опрѣдѣли: допушта осиновяването на Евгеница Гачева отъ гр. Плевенъ, по мѣжъ Христо Балева и Христо Балевъ отъ гр. Севлиево, живущъ въ гр. Плевенъ, отъ Димитъръ Томовъ Малашки и Ненка Димитрова, отъ сѫщия градъ. — Гражданското частно производство на съдъ, № 624/907 год., се прѣкратява. — На първообразното подписали прѣдседателъ Ив. Брѣнековъ, членове М. Илиевъ и Г. Маноловъ и приподписълъ подсекретаръ В. Поповъ.

Върно, прѣдседателъ: Ив. Брѣнековъ.

1-(8417)-1

Секретаръ: С. Маноловъ.

Софийски окръженъ съдъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 1539. — Софийскиятъ окръженъ съдъ, I гражданско отдѣление, въ разпоредителното заседание на 5 октомври 1907 год., въ съставъ: прѣдседателъ: членъ П. Поповъ, членове Ст. Кожухаровъ, Кирко Ив. Кирковъ, при подсекретаря Ат. П. Григоровъ и съ участието на прокурора . . . слѣдъ като изслуша доловеното отъ членъ П. Поповъ частно гражданско дѣло, № 1068/907 год., опрѣдѣли: допушта осиновяването на Лазарь Величковъ отъ Любенъ Георгевъ и Стано Соколова отъ с. Еалша. — На първообразното подписали: прѣдседателъ: членъ П. Поповъ, членове: Ст. Кожухаровъ, Кирко Кирковъ, подсекретаръ Ат. П. Григоровъ.

Върно, прѣдседателъ: Б. Кусевъ.

1-(8340)-1

Подсекретаръ: Д. Петковъ.

ОПРЕДЪЛЕНИЕ № 1542. — Софийският окръжен съдъ, I гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 5 октомври 1907 год., въ съставъ: председателъ членъ П. Поповъ, членове Стефанъ Кожухаровъ, Кирко Кирковъ, при подсекретари Ат. П. Григоровъ и съ участвие на замѣстникъ прокурора Ст. Траяновъ слѣдъ като изслушано дoloженото отъ членъ Ст. Кожухаровъ частно гражданско дѣло, № 914/1907 год., опредѣли: допушта осиновяването на Найда Дакова отъ Нико Павловъ и Йота Нинова, по баща Николова, отъ с. Корново. — Първообразното подписали: председателствующия членъ П. Поповъ, членове Ст. Кожухаровъ, К. Кирковъ и подсекретари Ат. Т. Григоровъ. — Върно, председателъ: Т. Кусевъ.

1—(8342)—1

Подсекретарь: Д. Петковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 26.947. — Софийският окръжен съдъ извѣстява, че съгласно опредѣлението си отъ 15 юни 1907 год., подъ № 988, е постановилъ да се впише въ търговския дружественъ регистъръ при търговската фирма: „Гавраель Семо & С-ие“, главното заведение на която се намира въ гр. София, какво Иеорахъмъ Б. Йозефъ, членъ на същата фирма, се отдѣля отъ дружеството, като за напрѣдъ остава само съдружника Гавраель Семо, който поемъ всички активъ и пасивъ на съдружническата фирма.

Гр. София, 12 декември 1907 год.

Председателъ: В. Кусевъ.

1—(8420)—1

Подсекретарь: Д. Петковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 26.949. — Софийският окръжен съдъ извѣстява, че съгласно опредѣлението си отъ 17 юлий 1907 год., е допуснато да се впише въ търговския дружественъ регистъръ на същия съдъ, при търговската фирма „Борисъ Бернштайн & С-ие“, регистрирана подъ № 15/907 год., какво една отъ съдружниците, а именно: Фани Конъ се отдѣля отъ съдружието, като за напрѣдъ остава само Борисъ Бернштайнъ, върху когото прѣминава всички активъ и пасивъ на фирмата.

Гр. София, 12 декември 1907 год.

Председателъ: В. Кусевъ.

1—(8421)—1

Подсекретарь: Д. Петковъ.

ОПРЕДЪЛЕНИЕ № 1892. — Софийският окръжен съдъ, гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 16 ноември 1907 год., въ съставъ: председателствующия членъ Петъръ Поповъ, членове Ст. Кожухаровъ, К. Кирковъ, при подсекретари С. Тричковъ и замѣстникъ прокурора Ст. Захариевъ, слѣдъ изслушване дoloженото отъ членъ Кожухаровъ частно гражданско дѣло, № 1254, 1907 год., опредѣли: допушта осиновяването на Петъръ Гогинъ отъ Вукана Стоянова изъ с. Костинбродъ.

Първообраза подписали: председателствующия членъ П. Поповъ, членове Ст. Кожухаровъ, К. Кирковъ.

Върно съ първообраза, председателъ: В. Кусевъ.

1—(8422)—1

Подсекретарь: Д. Петковъ.

ОПРЕДЪЛЕНИЕ № 1705. — Софийският окръжен съдъ, Гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 20 октомври 1907 г., въ съставъ: председателствующия членъ П. Поповъ, членове Ст. Кожухаровъ, Кирко Ив. Кирковъ, при подсекретари Спасъ Тричковъ и прокурора Н. Стойновъ, слѣдъ изслушване дoloженото отъ членъ Кожухаровъ частно гражданско дѣло, № 979/907 год., опре-

дѣли: допушта осиновяването на Димитъръ Стойковъ отъ Витко Неновъ и Петруна Виткова изъ с. Бракъовци.

На първообразното подписали председателствующия членъ Поповъ, членове Ст. Кожухаровъ, Кирко Ив. Кирковъ, подсекретарь С. Тричковъ.

Председателъ: В. Кусевъ.

1—(8423)—1

Подсекретарь: Д. Петковъ.

Регистровани фирми.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7834. — Силистренският окръжен съдъ извѣстява, че съ опредѣлението си, отъ 5 септемврий 1907 година, подъ № 663, постановено по частното гражданско производство, № 364/907 г., е утвърдило уставъ на земедѣлческата спестовно-заемателна каса въ с. Хасъ-къй, Силистренска околия, въз основа на солидарната неограничена отговорностъ, както за членовете съставители, така и за бѫдащите присти такива.

Уставът на дружеството носи дата 10 юни 1907 г., а фирмата и съдълището му сѫ въ с. Хасъ-къй, Силистренска околия. — Цѣлът на сдружаването е: а) да помага за материалното и нравствено повдигане на членовете си; б) да набира и достави на членовете потрѣбния тѣмъ капиталъ за нуждите на земедѣлчието и отраслитъ му, споредъ кредитната имъ способностъ; в) да разшири спестяването между членовете си и между другите жители на селото; г) да действува за основаване на отдельни сдружавания, които ще се грижатъ: 1) да набавятъ членовете си земедѣлчески оръжия, машини, събирачки и други срѣдства за частно или общо употребление; 2) да доставятъ на членовете си срѣдства за потрѣбление, като соль, газъ, дървено масло (зехтинъ), захаръ и други потрѣбности; 3) общо да произвеждатъ или да прѣработватъ земедѣлчески произведения и общо да продаватъ своите произведения. — Срокът на сдружаването е неопределъленъ, а фирмата му ще се подписва отъ всички членове на управителния съвѣтъ когато се уговоря и сключва заемъ за сметка на дружеството и отъ председателя или единъ членъ отъ управителния съвѣтъ и касиеръ-дѣловодителя — въ всички други случаи. Счита се, че сдружаването е законно подписано, когато онѣзи, които сѫ опълно-мощени да подпинватъ всеговото име, подъ последното подпинатъ и своето. — Имената на членовете отъ управителния съвѣтъ сѫ: Василий К. Казасовъ, Бъни Гейчевъ, Пенчо Д. Терзиевъ, Кара Иванъ Минковъ и Бъни Петровъ, стъ които първиятъ е свещеникъ и оставалитъ 4-ма сѫ земедѣлци. — Фирмата на дружеството е зарегистрирана въ търговския дружественъ регистъръ на съда, подъ номеръ № 68. — Гр. Силистра, 3 ноември 1907 год.

Председателъ: И. В. Геневъ.

1—(8334)—1

Секретарь: Д. Т. Спасовъ.

№ 20.560. — Пловдивският окръжен съдъ извѣстява, че съгласно опредѣлението си, подъ № 1729, отъ 13 октомври 1907 год., въ търговския дружественъ регистъръ на същия съдъ, подъ № 345, е зарегистрирана търговската фирма **Михалост и Каталянаки**, съ главно заведение въ гр. Пловдивъ. — Тази фирма е съставена между Кочо Михалост и Кочо Каталянаки, живущи въ гр. Пловдивъ и ще се управлява, прѣставлява и подписва отъ двамата, при еднакви и солидарни права и задължения. Прѣдметът на прѣдприятието е търгуване на

едро съ разни колониални стоки като лимони, портокали и други фрукти. — Гр. Пловдивъ, 30 ноември 1907 г.

Прѣдседателъ: Мануиловъ.

1—(8317)—1

Секретаръ: И. в. Ишиклиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4672. — Орѣховското отдѣление при Вратчанския окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно опрѣдѣлението на сѫщия съдъ, отъ 24 ноември 1907 год., подъ № 600, въ търговския едноличенъ регистъръ, подъ № 5 е зарегистрована търговската фирма **Тодоръ Ничовъ**, заведението на която се намира въ гр. Орѣхово.

Фирмата се занимава отъ години съ търговия на соларство и продажба на колониални стоки на едро и дребно и ще се управлява само отъ Тодоръ Ничовъ.

Гр. Орѣхово, 24 ноември 1907 г.

За подпрѣдседателъ: (не се чете).

1—(8327)—1

За подсекретаръ: И. Власевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4671. — Орѣховското отдѣление при Вратчанския окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно опрѣдѣлението на сѫщия съдъ, отъ 13 октомври 1907 год., подъ № 526, въ търговския дружественъ регистъръ, подъ № 9, е зарегистрована търговската фирма на **брата Тодоръ, Петъръ и Станкулъ Р. Лунголови**, главното заведение на която се намира въ село Крушовене, клонове нѣма. Ще се занимава съ търгуване на хани, колониални и манифактурни стоки на дребно. — Фирмата ще се прѣставлява и подписва и отъ тримата.

Подпрѣдседателъ: (не се чете)

1—(8328)—1

Подсекретаръ: А. Главаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 26.658. — Софийскиятъ окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно опрѣдѣлението на сѫщия съдъ, № 2190, отъ 16 ноември 1907 год., въ търговския едноличенъ регистъръ на този съдъ, подъ № 189/907 год., е зарегистрирана търговската фирмa **търговска, комисионерска и прѣставителска кантора на Иванъ Н. Николовъ**, главното заведение на която се намира въ гр. София. — Фирмата ще се управлява и подписва отъ притежателя ѝ Иванъ Н. Николовъ.

Прѣдметът на търговията е комисионерство и прѣставителство на разни мѣстни и инострани фирми.

Гр. София, 8 декември 1907 год.

Прѣдседателъ: В. Кусевъ.

1—(8332)—1

Подсекретаръ: Д. Петковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 12.187. — Русенскиятъ окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно опрѣдѣлението, отъ 15 ноември т. г., подъ № 2023, въ търговския дружественъ регистъръ на сѫщия съдъ, подъ № 365, е зарегистриранъ клонътъ въ гр. Русе на търговската фирмa **Клайтонъ & Шутлевортъ Лимитедъ**, съ главно заведение въ гр. Линкольнъ, Англия, занимаща се съ търговия на земедѣлчески машини. — Управителъ на клонътъ въ гр. Русе е назначенъ г-нъ Жанъ Мезарошъ, съ всички права на такъвъ, по специално пълномощно.

Гр. Русе, 26 ноември 1907 год.

Подпрѣдседателъ: Н. Калчевъ.

1—(8323)—1

Секретаръ: К. Шоропловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 12.555. — Русенскиятъ окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно протоколното опрѣдѣление,

отъ 27 ноември 1907 год., зарегистрирано е въ търговския дружественъ регистъръ на сѫщия съдъ, подъ № 366, барутното акционерно безименно дружество „**Принцъ Борисъ**“ при с. Липникъ, Русенска окolia, съ сѣдалище въ градъ Русе.

Дружеството е основано на основание устава му, приетъ отъ общото учрѣдително събрание на акционеритѣ, на 12 юли 1907 год. — Цѣльта на дружеството е построяване и експлоатиране на фабрика за разни видове, барути и взривни вещества, които принадлежатъ къмъ тази категория. — Срокът за траене на дружеството е 20 години, считанъ отъ дена на вписването му въ търговския регистъръ на Русенския окръженъ съдъ.

Основниятъ капиталъ на дружеството е 100.000 лева златни, разпредѣленъ на 100 безименни акции отъ по 1000 л. златни всѣка, отъ които само 40% внесени, а останалите 60% ще се внесатъ когато стане нужда.

Фирмата на дружеството ще се подписва отъ членовете на управителния съветъ и по пълномощие отъ послѣдния, отъ управителя и дѣловодителя на фабrikата.

Обнародванията на дружествените постановления ще са публикуватъ въ нѣкой мѣстенъ или „Държавенъ Въстникъ“.

Дружеството ще се управлява отъ управителенъ съветъ, състоящъ отъ 3 ма души, избрани всѣка година измежду акционеритѣ въ общо събрание. За такива сѫ избрани: Хайнрихъ Лангенъ, за прѣдседателъ, Цанко В. Дюстабановъ, за подпрѣдседателъ и Саркисъ Куюмджиянъ за касиеръ. — Гр. Русе, 7 декември 1907 год.

Подпрѣдседателъ: Н. Калчевъ.

1—(8416)—1

Секретаръ: К. Шоропловъ.

№ 349/907 год. — Сливенскиятъ окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно опрѣдѣлението си, № 1721, отъ 3 того, въ едноличния търговски регистъръ при сѫщия съдъ, подъ № 349, е зарегистрирана фирмата на **Лазарь С. Коенъ**, съ сѣдалище гр. Ямболъ.

Прѣдметът на прѣдприятието е търговия съ колониални стоки и житарство. — Фирмата ще се прѣставлява и подписва отъ притежателя ѝ Лазарь С. Коенъ.

Гр. Сливенъ, декември 1907 год.

Прѣдседателъ: Б. Молловъ.

1—(8389)—1

Секретаръ: И. в. Николовъ.

№ 188. — Сливенскиятъ окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно опрѣдѣлението на сѫщия съдъ, подъ № 1955, отъ 9 декември 1906 год., въ търговския дружественъ регистъръ на този съдъ, подъ № 188, е зарегистрирана търговската фирмa **Атанасъ и Коста А. Кантарджиевъ & Вилка**, главното заведение на която се намира въ Сливенъ, безъ клонове. — Тази фирмa е съставена на 1 октомври 1906 год., за единъ срокъ отъ 12 години, т. е. до 1 октомври 1919 год., между Атанасъ Ивановъ Кантарджиевъ и Коста Ат. Ивановъ Кантарджиевъ и Йосифъ Вилка, живущи въ градъ Сливенъ. Прѣзъ това време никой отъ съдружниците нѣма право да продава своята част отъ съдружието другому, безъ да е вземено съгласието на останалите съдружници. Сдѣлки за вземане-даване сѫ валидни и се приематъ за дружествени, когато се отнасятъ само по фактури и сѫ отбѣлѣзани въ надлежните регистри. — Всѣка единъ отъ съдружниците има право на печалби и загуби, включая и самия инвентаръ, както слѣдва: Ат. И. в. Кантарджиевъ и Коста Ат. Ив.

Кантарджиевъ по $\frac{3}{8}$ части, а Йосифъ Вилка — $\frac{2}{8}$ части, а въ дѣлата си сѫ всички солидарно отговорни.

Въ случай, че нѣкой отъ съдружниците би направилъ лични дѣлгове, тѣзи послѣднитѣ ще се изплащатъ отъ дѣлътъ му, но слѣдъ изтичането на уговорения срокъ.

Такива сдѣлки немогатъ да иматъ нищо общо съ дружественитѣ части и сѫ незадължителни за дружеството.

Управляющи на фирмата сѫ всички съдружници и всѣки отъ тѣхъ ще подписва фирмата тѣй: Ат. и Коста А. Кантарджиевъ & Вилка. — Прѣдметътъ на прѣдприятието е производство и продажба на бира.

Гр. Сливенъ, 16 декември 1906 год.

Прѣдседателъ: В. Кусевъ.

1—(8415)—1

Секретарь: Г. Кебаревъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 12.623. — Търновскиятъ окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно опрѣдѣлението си, отъ 24 ноември 1907 год., подъ № 2016, постановено по гражданското частно производство, № 710/907 год., въ дружествения търговски регистър на сѫда, подъ № 35/1 1907 год., е зарегистрировано сдружаването, подъ фирмата земедѣлъческо спестовно-заемателно дружество въ с. Драгижево. — Това дружество е основано съгласно устава му, приетъ въ учрѣдителното събрание на 11 ноември 1907 год., върху началата на солидарна и неограничена отговорност на всички членове.

Начинътъ за прѣставляване, управляване и подписване на дружеството е уреголиранъ въ членове 48, 55, и 57 отъ устава. — Извѣстията на дружеството ще се публикуватъ въ нѣкой отъ мѣстнитѣ вѣстници или въ органа на кооперативнитѣ сдружавания. — Дружеството ще трае 100 години. — Цѣлътъ на дружеството е: а) да намѣри и достави на членовете си потребниятъ тѣмъ капиталъ за нуждите на земедѣлието и отраслитъ му, споредъ кредитната имъ способностъ; б) да развие и разшири спестяването между членовете на дружеството и другите жители на селото; в) да посрѣдствова за набавяне на членовете си земедѣлъчески ордия, машини, сѣмена, добитъкъ и други срѣдства за частно или общо употребление, а такъ сѫщо и за общо продаване своите земедѣлъчески произведения; г) да дѣйствува за оброзуване на отдѣлни кооперативни сдружавания за потребление и производство и д) да помага за материалното, умствено и нравствено подобряване на членовете си. — Управлятелниятъ съвѣтъ се състои отъ избраните въ общото събрание членове Петко Ив. Генчевъ, Иванъ К. Копановъ, свещеникъ Димитъръ Поповъ, Петъръ Ив. Драгановъ и Маринъ П. Дигитровъ отъ с. Драгижево. — Гр. Търново, декември 1907 год.

Подпрѣдседателъ: Н. Чекларовъ.

1—(8402)—1

Секретарь: Хр. Поповъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 12.645. — Търновскиятъ окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно протоколното си опрѣдѣление отъ 12 октомври 1907 год., по гражданското частно производство, № 106/907 год., въ дружествения търговски регистър на сѫдия съдъ, подъ № 32/1/907 год., е зарегистрировано сдружаването подъ фирмата **спестовно-заемателно дружество „Съгласие“** въ с. Бѣляковецъ, Търновска околия. — Дружеството е учрѣдено на основание устава му, приетъ въ учрѣдителното събрание, на 2 февруари 1907 год., върху началата на солидарна и неограничена отговорност на членовете, за неопрѣдѣленъ

срокъ. — Начинътъ за прѣставляване, управляване и подписване на дружеството е уреголиранъ въ членове 21 и 22 отъ устава. — Извѣстията на дружеството ще се обявяватъ чрѣзъ разлепване на видно място въ общината.

Цѣлътъ на дружеството е: да помага на членовете си и не членове, да спестяватъ капитали, които да се употребяватъ и образува резервния фондъ и благотворителни цѣли; да помага за материалното и нравствено подобряване на членовете; да намѣри и достави потребниятъ имъ капиталъ за нуждите на земедѣлието и отраслитъ му, споредъ кредитната имъ способностъ; да развие и разшири спестяването между членовете и другите жители на селото и да подържа разни учрѣждения и съоръжения отъ обществена полза. — Управлятелниятъ съвѣтъ се състои отъ избраните отъ общото събрание членове Иванъ Ил. Свищевъ, Иванъ п. Тодоровъ, Тодоръ Йордановъ и Илия К. Поповъ отъ с. Бѣляковецъ. — Търново, 1907.

Подпрѣдседателъ: Н. Чекларовъ.

1—(8419)—1

Секретарь: Хр. Поповъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 8791. — Севлиевското отдѣление отъ Търновскиятъ окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно опрѣдѣлението на сѫдъто отдѣление, подъ № 854, отъ 24 ноември т. г., въ търговския дружествен регистъръ на това отдѣление, подъ № 143/1, е зарегистрирована търговската фирма **А. Колчевъ & Хр. Т. Рачевъ**, главното заведение на която се намира въ гр. Габрово.

Тази фирма е съставена на 15 май т. г., между Апостоль Колчевъ и Христо Т. Рачевъ отъ Габрово, които фирмата, по всички парични задължения, заеми, записи, договори, ще се подписва съвместно и отъ двамата съдружници, а по книжата на дружеството, които не носятъ характера на парични задължения, ще се подписва фирмата отъ всѣки един отъ съдружниците, като за съдружнието ще бѫдатъ валидни и задължителни само тия договори и задължения, които слѣдъ дружествената фирма носятъ двата подписи на съдружниците.

Прѣдметътъ на прѣдприятието е изработване на разни сурози и полуизработени и изработени кожени, платни и галантерийни артикули.

Гр. Севлиево, 10 декември 1907 год.

Подпрѣдседателъ: М. Бенчевъ.

1—(8426)—1

Подсекретарь: Г. Даноловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 8558. — Севлиевското отдѣление отъ Търновскиятъ окръженъ съдъ извѣстява, че съгласно опрѣдѣлението на сѫдъто отдѣление, отъ 16 ноември т. г., подъ № 816, въ търговския едноличен регистъръ, подъ № 264/1, е зарегистрирована търговската фирма **Иванъ Ив. Карафезовъ**, главното заведение на която се намира въ гр. Габрово. — Притежателъ и управителъ на тази фирма е Иванъ Ив. Карафезовъ, отъ когото и ще се подписва фирмата. — Прѣдметътъ на прѣдприятието е бакалария, житарство, брашнарство, продажба и покупка на въсъци, козина, разни ножарии, желѣзарии, шаеци и др.

Гр. Севлиево, 27 ноември 1907 год.

Подпрѣдседателъ: М. Бенчевъ.

1—(8425)—1

Подсекретарь: М. п. Христовъ.

Фердинандски мирови сѫдия.

ПРИЗОВКА № 5646. — Фердинандскиятъ мирови сѫдия призовава Димитъръ Стаменовъ отъ с. Горна-Вереница, а

сега съ неизвестно мястоожителство, въ Америка, да се яви при него, въ камарата му, на 30 януари 1908 година, 9 часът прѣди полдне, за отговоръ по иска, прѣдвиденъ противъ него отъ Иванъ Г. Аврамовъ отъ с. Вълкова-Слатина, за 175 л., по разписка, (гражданско дѣло № 776 1907 год.). — Въ случаи на неявка, ще се постѫпи съгласно членове 121 и 122 отъ Гражданското сѫдопроизводство. — Гр. Фердинандъ, 5 декември 1907 год.

Мирови сѫдия: (не се чете).

3-(8335)-3

Секретарь: Н. Антоновъ.

Финансовъ бирникъ при Чирпанското финансово управление.

ЗАПОРНА ПРИЗОВКА, за недвижими имоти, № 1008. До г-ва Видю Стояновъ, наследникъ на В. Русеновъ отъ с. Спасово, сега съ неизвестно мястоожителство.

Съобщавамъ ви, че на основание изпълнителния листъ, подъ № 3529, издаденъ отъ I Чирпански мирови сѫдия, вие сте осъдени да заплатите на хазната прѣдвидената въ горѣпоменатия листъ сума, състояща отъ 238 л. 69 ст., данъци. — Ако до 3-недѣлънъ срокъ отъ последното трикратно публикуване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, не внесете горната сума, то на основание членове 979, 981, 985 и 1004 отъ Гражданското сѫдопроизводство, безъ да ви съобщавамъ по нататъшнитѣ си дѣйствия, ще пристѫпи къмъ опись и продажба на нивата ви 3-8 дек., Спасовско землище, „Азмака“. — Дѣло № 3427/908 год.

Гр. Чирпанъ, 7 декември 1907 год.

3-(8288)-3 Финансовъ бирникъ: П. Ивановъ.

Софийски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7023. — Извѣстявамъ интересуващите се, че 10 дни слѣдъ двукратното обнародуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ, на втори публиченъ търгъ, слѣдующите недвижими имоти, принадлежащи на Кола Станоевъ отъ гр. Трѣнъ, находящи се въ землището на гр. Трѣнъ, подробно означени въ обявленисто ми, № 5504/905 год., обнародовано въ „Държавенъ Вѣстникъ“, брой 122/906 год.

Имотътъ не сѫ заложени, продаватъ се за удовлетворение иска на взискателя Българската Народна Банка и други, по изпълнителния листъ, № 11.347/900 год., на Софийския окръженъ сѫдъ. — Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна въ горѣ. — Желающите г-да купувачи могатъ да се явятъ, прѣзъ всичките пристѫпстващи дни, въ канцелариата ми въ гр. Трѣнъ, гдѣ ще става продажбата, да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

Гр. Трѣнъ, 18 августъ 1907 год.

2-(8350)-2 Сѫд. приставъ: Т. К. Смочевъ.

Търновски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3820. — Извѣстявамъ интересуващите се, че 31 день слѣдъ двукратното публикуване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще продавамъ въ канцелариата си въ гр. Свищовъ, слѣдующия не движимъ имотъ: една къща, въ улица „Александровска“ на гр. Свищовъ, съ дворъ 1500 кв. метра, оцѣн. 4000 л.

Горниятъ имотъ е собственъ на Николай Цѣфковъ отъ гр. Свищовъ, ще се продава за погашение дълга му, по

ипотека къмъ дружеството „Дунавъ“ — Свищовъ, по изпълнително дѣло, № 741/907 год.

Разглеждането книжата и наддаването става всѣки пристѫпственъ день. — Гр. Свищовъ, 28 ноември 1907.
2-(8338)-2 III сѫд. приставъ: Д. Дечковъ.

Братчански сѫдебенъ приставъ.

ОВЯВЛЕНИЕ № 8532. — До г-на Иванъ Георгиевъ отъ гр. Братца, сега съ неизвестно мястоожителство.

Съ изпълнителния листъ, отъ 6 мартъ 1906 год., подъ № 1057, на II Софийски мирови сѫдия, вие сте осъдени да заплатите на Българската Народна Банка сумата 900 л. и други, призовавамъ ви, въ 15-дневенъ срокъ, отъ последното публикуване призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да изпълните рѣшенietо доброволно; иначе ще пристѫпи къмъ опись и продажба на недвижимите ви имоти. Деньъ за описа нѣма да ви се съобщава съ отдалена призовка. Изпълнително дѣло № 1048/906 год.

Гр. Братца, 7 декември 1907 год.

2-(8358)-2 I сѫд. приставъ: Т. К. Орханиевъ.

ОВЯВЛЕНИЕ № 3661. — Извѣстявамъ на интересуващите се, че слѣдъ 31 день отъ последното двукратно обнародуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ канцелариата си въ Бѣла-Слатина ще произведа втѣра продажба на слѣдующите недвижими имоти, на Петъръ Рачевъ и Тото Герговъ отъ с. Реселецъ, а именно: I. На Петъръ Рачевъ: 1) къща въ с. Реселецъ, оцѣн. 600 л.; 2) нива, „Растака“, 1 дек., 5 ара, оцѣн. 45 л.; 3) нива, „Голѣтъ“, 2 дек., оцѣн. 20 л.; 4) нива, „Б.-Доль“, 2 дек., 7 ара, оцѣн. 55 л.; 5) нива, „Цѣровица“, 1 дек., оцѣн. 25 л.; 6) нива, „Цѣровица“, 1 дек., 5 ара, оцѣн. 37 л.; 7) нива, „Ливагето“, 3 дек., оцѣн. 90 л.; 8) ливада, „Страната“, 4 дек., оцѣн. 40 л.; 9) ливада, „Красино-Лозе“, 2 дек., 5 ара, оцѣн. 37 л.; 10) ливада, „Напрата“, 3 дек., оцѣн. 30 л.; 11) градина, „Подъ-Село“, 5 ара, оцѣн. 5 л.; 12) градина, „Въ-Село“, 5 ара, оцѣн. 5 л.; 13) лозище, „Цѣровица“, 1 дек., оцѣн. 10 л.; 14) лозище, „Цѣровица“, 1 дек., 5 ара, оцѣн. 15 л.; 15) свинакашъ, „Орлигата“, 2 дек., оцѣн. 10 л.; 16) дракашъ, „Въ-Умата“, 6 дек., оцѣн. 30 л.; 17) свинакашъ, „Б.-Доль“, 1 дек., оцѣн. 5 л.; 18) свинакашъ, „Пожара“, 2 дек., 2 ара, оцѣн. 11 л.; 19) свинакашъ, „Пенова-Могила“, 2 дек., оцѣн. 10 л.; 20) шумакъ, „Надъ-Лозето“, 2 дек., 5 ара, оцѣн. 30 л.; II. На Ташо Герговъ: 1) къща въ с. Реселецъ, оцѣн. 400 л.; 2) нива, „Цѣровица“, 2 дек., оцѣн. 50 л.; 3) нива, „Растека“, 6 дек., 2 ара, оцѣн. 256 л.; 4) нива, „Горно-Селище“, 2 дек., 2 ара, оцѣн. 66 л.; 5) нива, „Страната“, 6 дек., 5 ара, оцѣн. 65 л.; 6) нива, „Лжката“, 4 дек., 5 ара, оцѣн. 20 л.; 7) ливада, „Красино-Лозе“, 2 дек., 5 ара, оцѣн. 50 л.; 8) ливада, „Горно-Селище“, 2 дек., 7 ара, оцѣн. 35 л.; 9) ливада, „Страната“, 5 ара, оцѣн. 2 л. 50 ст.; 10) нива, „Върха“, 2 дек., 5 ара, оцѣн. 50 л.; 11) лозище, „Цѣровица“, 1 дек., 2 ара, оцѣн. 22 л.; 12) Растове, „Страната“, 1 дек., оцѣн. 10 л.; 13) свинака, „Зл.-Страна“, 6 дек. оцѣн. 30 л.; 14) шумакъ, „Красино-Лозе“, 5 ара, оцѣн. 5 л.; 15) нива, „Трѣстъта“, 4 дек., оцѣн. 160 л. — Тези имоти не сѫ заложени и ще се продаватъ за удовлетворение иска на Бѣлослатинската земедѣлческа банка отъ 200 л. и други, по дѣло, № 1037/1905 год. — Наддаването почва отъ първоначалните цѣни. — Желающите да ги купатъ мо-

гатъ да прѣглеждатъ книжата по продажбата всѣки присѫтственъ дѣнь, въ канцеларията ми въ Бѣла-Слатина.

С. Бѣла-Слатина, 5 декември 1907 год.

2—(8273)—2

V сѫд. приставъ: М. Николовъ.

Видински сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6000. — Извѣстявамъ, че отъ първия присѫтственъ дѣнь слѣдъ двукратното обнародване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще почне и ще се продължава 31 дѣнь проданьта на слѣдующите недвижими имоти, находящи се въ района на с. Капитановци, а именно: 1) нива, отъ 9 дек., мѣстността „Високи-Бунаръ“, оцѣн. 100 л. док, всичко 900 л.; 2) нива, въ мѣстността „Тулійски-Щѣтъ“, отъ 7 дек, оцѣн. 80 л. дек, цѣлата 560 л. — Тѣзи имоти сѫ на Костандинъ Няговъ отъ с. Капитановци и се продаватъ по взискането на Видинската земедѣлческа банка, съгласно изпълнителния листъ, № 4024; наддаванията ще ставатъ въ канцеларията ми въ гр. Видинъ и ще почнатъ отъ оцѣнката съ намаление 10%. — Гр. Видинъ, 31 октомври 1907 год.

1—(8265)—2

I сѫд. приставъ: Х. К. Марковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5779. — Извѣстявамъ, че отъ първия присѫтственъ дѣнь, слѣдъ двукратното обнародване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще почне и ще се продължава 31 дѣнь проданьта на слѣдующия недвижимъ имотъ, находящъ се въ гр. Видинъ, а именно: 1) дѣвъ къщи въ единъ дворъ, № 547, едната едноетажна отъ 3 стаи, оджакъ и коридоръ и подъ нея пивница, а другата отъ двуетажна, състояща долния етажъ отъ 2 отдѣления и горния етажъ отъ 2 отдѣления и по единъ малъкъ коридоръ, направени отъ простъ дървенъ материалъ, покрити съ керемиди, съ дворно мѣсто около 500 кв. метра, въ двора има бунаръ и други пристройки, оцѣн. за 1950 л., плюсъ лихвата и разносите до дена на продажбата, съгласно опредѣленето на Видинския окръженъ сѫдъ, № 1007, отъ 31 августъ т. год. — Тѣзи имоти сѫ на Хараламби Атанасовъ отъ гр. Видинъ и се продаватъ по взискането на Видинската земедѣлческа банка, съгласно изпълнителния листъ, № 6944; наддаванията ще ставатъ въ канцеларията ми въ гр. Видинъ и ще почнатъ отъ оцѣнката нагорѣ. — Гр. Видинъ, 23 октомври 1907 год.

1—(8266)—2

I сѫд. приставъ: Х. К. Марковъ.

Пловдивски сѫдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА № 4878. — До Мариола и Щерю Апостолови Кърма отъ Станимака, сега въ неизвѣстност.

Съгласно изпълнителния листъ, № 1363, отъ 13 мартъ т. г., на I Пловдивски мирови сѫдия, съ който сте осъдени да заплатите на Агушъ Ахмедовъ отъ Пловдивъ 376 л., лихви и разноски, съобщавамъ ви, че ако до дѣвъ недѣли и 5 дни, слѣдъ трикратното публикуване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, не заплатите дѣлъгъти си, ще извѣрша опись и пролажба на празното ви мѣсто, въ Пловдивъ, улица „Бѣлащица“, до съѣди: Д. Коварджиевъ, улица 72 и пътъ, безъ да ви се съобщава повторно.

Имотътъ ще се оцѣни отъ вѣщите лица: Петъръ Василевъ, Димитъръ Павурджиевъ и Михаилъ Динковъ отъ Пловдивъ. — Пловдивъ, 5 декември 1907 год.

1—(8298)—3

IV сѫд. приставъ: Цоковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4874. — Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще почне и продължи 31 дѣнь продажбата на слѣдующия имотъ: 1/2 часть отъ чифликъ, въ село Фердинандово, на главната улица, състояща се цѣлия: а) отъ едно двуетажно здание, въ горния етажъ 7 стаи, два нужника и салонъ, въ долния—4 стаи, едно кафене и два нужника, направени отъ обикновенъ строителенъ материалъ, покритъ съ керемиди; б) въ същия дворъ друга полуусрутена къща, съ 3 стаи, подъ тѣхъ яхъръ; с) съ трета полуусрутена къща, отъ дѣвъ стаи и хамамъ, въ двора чешма и два стари брѣста 100-годишни, черници и вишни, отъ задъ градина около 4000 кв. метра, съ разни овощни дървета, въ края на градината минава рѣка, надъ която има построенъ къашъ; граници на чифлика: улица, пътъ, Ирина Янкова, Илия Великовъ и бившия министъръ Савовъ, оцѣн. половината част за 4350 л. — Имотътъ принадлежи на Тома Каџигра отъ Пловдивъ и ще се продаде за изплащане дѣлъгътъ му 250 лири, къмъ Пловдивската градска община, по рѣшеніе, № 404. Продажбата ще се извѣрши въ канцеларията ми, съгласно членове 1004—1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

Пловдивъ, 4 декември 1907 год.

1—(8297)—2

IV сѫд. приставъ: Цоковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3424. — На основание опредѣленето, № 1640, издадено отъ Пловдивския окръженъ сѫдъ, на 29 септември 1907 год., въ полза на Юда Б. Натанъ и други, отъ Пловдивъ и съгласно членове 1004—1026 отъ Гражданското сѫдопроизводство, обявявамъ, че 31 дѣнь отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ канцеларията ми ще трае публичната проданъ на слѣдующето недвижимо имущество, свободно отъ залогъ и запоръ, а именно: една едноетажна къща, съ салонъ и дѣвъ стаи, съ дворно мѣсто 63⁴⁰/₁₀₀ метра, махала „Кумъ-Сокакъ“, № 2, оцѣн. 2115 л.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми, всѣки присѫтственъ дѣнь и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

Гр. Пловдивъ, 23 ноември 1907 год.

1—(8430)—2

II сѫд. приставъ: А. т. Куфаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3564. — На основание изпълнителния листъ, подъ № 2829, издаденъ отъ II Пловдивски мирови сѫдия, на 16 юли 1902 год., въ полза на Костаки Д. Анаджанджи отъ Пловдивъ, срѣщу наследниците на Г. П. Тодоровъ отъ Пловдивъ, за искъ отъ 700 л., лихви, разноски и съгласно членове 1004—1026 отъ Гражданското сѫдопроизводство, обявявамъ, че 31 дѣнь, слѣдъ двукратното обнародване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ канцеларията ми ще трае публичната проданъ на слѣдующите дължници недвижими имущества, свободни отъ залогъ и запоръ, а именно: два дюкана, подъ № 7 и 9, долепени подъ единъ покривъ, съградени отъ дървенъ материалъ, безъ основа, въ гр. Пловдивъ, до съѣди: Франческо Илиевъ и наследниците на К. х. Андонооглу, оцѣнени 1500 лева. — Наддакането ще почне съ намаление 20% отъ първоначалната оцѣнка. — Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми, всѣки присѫтственъ дѣнь и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ. — Гр. Пловдивъ, 7 декември 1907 год.

1—(8431)—2

II сѫд. приставъ: А. т. Куфаровъ.